VÄGEN TILL KRISTUS

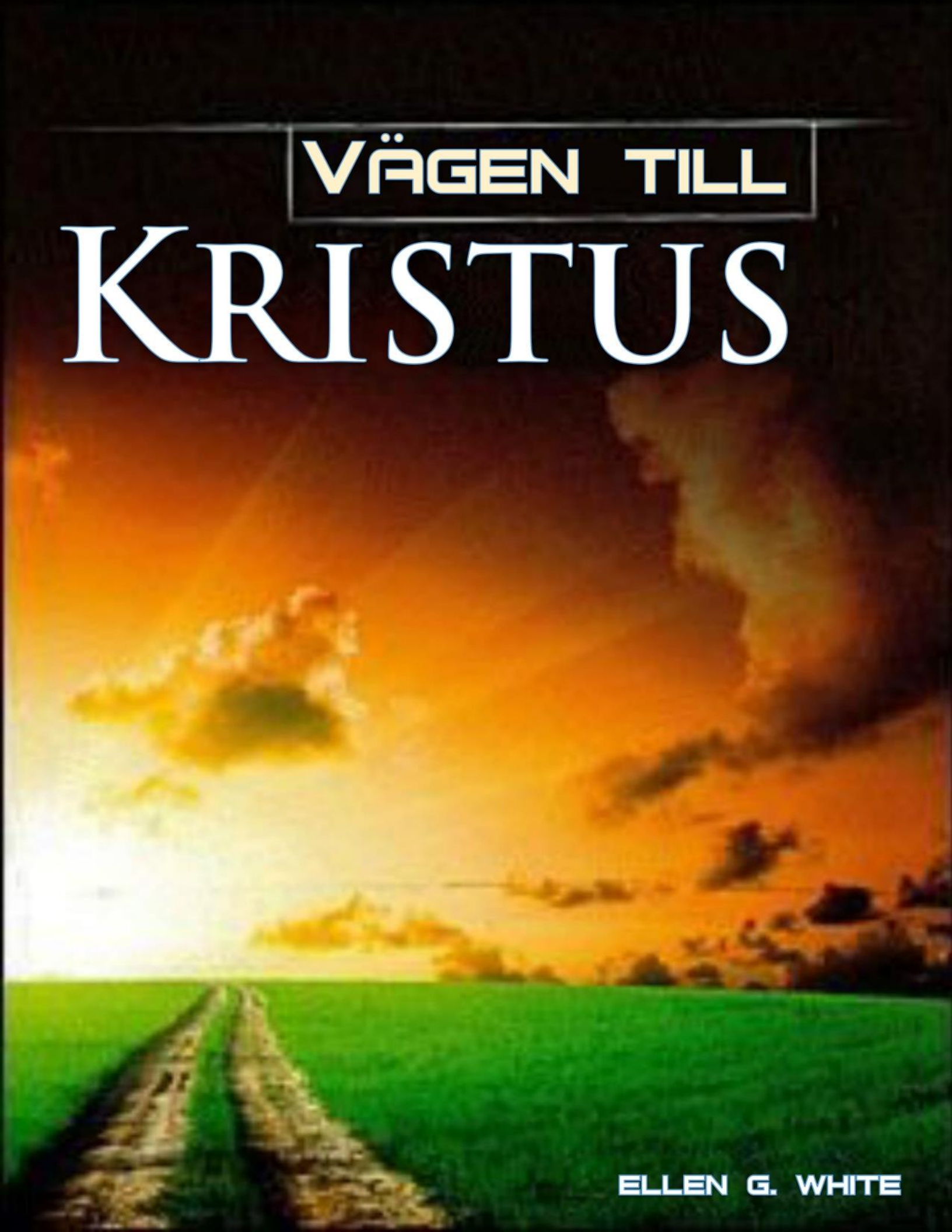

ELLEN G. WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Swedish

Upphovsrätt © 2020. Nytt Förbund Internationella Publikationer

Alla rättigheter förbehållna. Ingen del av denna bok får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt utan uttryckligt skriftligt tillstånd från upphovsmannen, utom när det gäller korta citat som förkroppsligas i kritiska artiklar och recensioner. Vänligen hänvisa alla relevanta frågor till utgivaren.

Alla rättigheter förbehållna. Ingen del av denna bok får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt, elektroniskt eller mekaniskt, inklusive kopiering, inspelning eller genom ett informationslagrings- och hämtningssystem - utom av en granskare som kan citera korta avsnitt i en recension som ska tryckas i en tidning eller tidning - utan skriftligt tillstånd från förlaget.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogisering i Publikationsdata

Redigering och design av: Nytt Förbund Internationell Grupp

Tryckt i Storbritannien.

Första tryckningen 26 maj 2020

Publicerad av: Nytt Förbund Internationella Publikationer

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Besök webbplatsen: www.newcovenant.co.uk

Jesus satt som hedrad gäst vid tulltjänstemannens bord. Han visade genom sin sympati och sällskapliga vänlighet, att han erkände människans värdighet, och människorna längtade efter att bli värdiga hans förtroende. Hans ord trängde in i deras sinnen med välsignande, livgivande kraft. Nya impulser väcktes och möjligheterna till ett nytt liv öppnades för dessa samhällets utstötta.

Jesus påpekade vilken makt en falsk lära har att fördärva människors uppskattning av och längtan efter den himmelska sanningen. "Ingen som har druckit gammalt vin vill sedan gärna hava nytt; ty han tycker att det gamla är bättre." All den sanning som världen har fått genom patriarker och profeter utstrålade en ny skönhet i Jesu ord.

New Covenant Publications

International Ltd.

Reformationsböcker, Reformerade Sinnen

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Denna sida har medvetet lämnats blank.

Erkännande

Den här boken är tillägnad Herre Gud.

Förord

New Covenant Publications International kopplar igen läsaren till den gudomliga planen som binder himmel och jord och förstärker evigheten för lagkärlek. Logotypen, förbundets ark representerar intimiteten mellan Kristus Jesus och hans folk och centralen i Guds lag. Som det står skrivet: “Detta ska vara det förbund som jag kommer att sluta med Israels hus säger Herren. Jag kommer att lägga min lag i deras inre delar och skriva det i deras hjärtan och de ska vara mitt folk och jag ska vara deras Gud. ” (Jeremia 31: 31-33; Hebreerbrevet 8: 8-10). I själva verket vittnar det nya förbundet om en inlösen, född av oförminskad strid och förseglad med blod.

I otaliga århundraden har många uthärdat svåra lidande och obegripligt förtryck, beräknat för att utplåna sanning. Särskilt under de mörka åldrarna hade detta ljus blivit väldigt bäddat och täckt av mänskliga traditioner och populär okunnighet, eftersom världens invånare hade föraktat visdom och överträtt förbundet. Kompromissens misslyckande med ökande ondskaper framkallade en sådan plåga av obruten degeneration och diabolisk omänsklighet, att många liv ofrivilligt offrade och vägrade att överge samvetsfriheten. Ändå återupplivades en förlorad kunskap, speciellt under reformationens tid.

1500-talets reformationsperiod utlöste ett ögonblick av sanning, grundläggande förändringar och därmed turbulens, vilket återspeglas i motreformationen. Genom denna volym upptäcker man emellertid den obestridliga betydelsen av denna singulära revolution från reformatorernas och andra modiga pionjärer. Från deras berättelser kan man förstå de rasande striderna, orsakerna till sådant fenomenalt motstånd och övernaturliga ingripanden.

Vårt motto: “Reformationsböcker, Reformerade Sinnen”, accentuerar den distinkta litteraturgenren, sammansatt i en kritisk era och dess inverkan. Det resonerar också hur brådskande personlig reformering, återfödelse och omvandling är. När Gutenbergs tryckpress, tillsammans med översättningsbyrån, spridit principerna för den reformerade tron, för cirka 500 år sedan, skulle den digitaliserade pressen och onlinemedia kommunicera på alla språk sanningsljuset i dessa sista tider.

Innehållsförteckning

Kapitel 1 - Guds kärlek till Människan 5
Kapitel 2 - Syndarens behov av Jesus 9
Kapitel 3 - Ånger 13
Kapitel 4 - Bekännelse 21
Kapitel 5 - Överlåtelse 24
Kapitel 6 - Gud tar emot den som Tror 28
Kapitel 7 - Hur kan vi veta att vi är Jesus Efterföljare? 32
Kapitel 8 - Andlig växt 37
Kapitel 9 - Arbete och Liv 42
Kapitel 10 - Kunskapen om Gud 46
Kapitel 11 - Bönens välsignelse 51
Kapitel 12 - Vad ska man göra med tvivel? 58
Kapitel 13 - Glädje i Herren 63

Kapitel I - Guds Kärlek till Människan

Både naturen och Bibeln talar till oss om Guds kärlek. Vår far i himlen ger oss liv, visdom och glädje. Se på allt det sköna och underbara i naturen. Tänk på hur det fyller våra behov. Men det är inte bara anpassat till människans behov. Det är till för alla skapade varelser och gör dem lyckliga. {VK 8.1}

Solskenet talar till oss om Skaparens kärlek. Det gör också regnet som friskar upp jorden. Det gör åsarna, sjöarna och slätterna. Allt talar om Guds kärlek. Hans händer ger oss det som vi behöver varje dag. Han ger sina skapade väsen mat. {VK 8.2}

Vi kan använda Davids underbara ord. I en av sina psalmer skrev han så här: {VK 8.3}

”Allas ögon är vända mot dig,

och du ger dem föda i rätt tid.

Du öppnar din hand

och stillar allt levandes hunger.”

Ps 145:15, 16. {VK 9.1}

Gud skapade Adam och Eva. Han gjorde dem fullkomliga. De var heliga och lyckliga. Världen var vaeker när den kom ur Guds hand. Förbannelsens skugga fanns inte där Ingenting vissnade och ingen äldrades och dog. {VK 9.2}

Så hände det all Adam och Eva var olydiga mot Gud. De bröt hans kärleks bud och sorg och död kom in i världen. I Bibeln stär det att för människans skull blev jorden förbannad Men till och med i lidandet som synden förde med sig, visade Gud sin kärlek. Han tillät att tistlar och törnen växte upp. Livet pä jorden blev svårt och besvärligt. Människorna mäste arbeta och trötta ut sig. Men ocksä det var en del av Herrens plan att lyfta människan ur avgrunden, ur det fördärv som synden störtat henne ner i. {VK 9.3}

Men det finns inte bara nöd och lidande i denna syndiga värld. I själva naturen finns del myckel som ger tröst och hopp Tistlarna blommar och rosorna täcker törntaggarna. {VK 9.4}

”Gud är kärlek.” Så står det på varje svällande knopp och på varje grässtrå som spirar. Varje fågel som fyller luften med sång bärs av Guds ömma omsorg. Blommorna med sina skiftande färger vittnar om Gud. De sprider sin doft och talar om honom. Träden med sina mäktiga, gröna kronor påminner oss om honom. Allt talar till oss om vår far i himlen som tar hand om oss och vill göra oss lyckliga. {VK 10.1}

Guds ord visar oss hans karaktär. Gud har själv talat om sin oändliga kärlek och sitt medlidande. Mose bad: ”Låt mig få se din härlighet.” Herren svarade: ”Jag skall låta min höghet och prakt gå förbi.” 2 Mos 33:18,19. Guds godhet är hans härlighet. Herren gick förbi Mose. Han ropade: ”Herren, Herren är en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och rik på

kärlek och trofasthet. Han håller fast vid sin kärlek mot tusenden, han förlåter synd.” 2 Mos 34:6, 7. Gud är ”nådig och barmhärtig”, för han ”vill helst visa nåd.” Jona 4:2; Mika 7:18. {VK 10.2}

Gud drar oss till sitt hjärta genom att visa oss sin skaparmakt i himlen och på jorden. Han uppenbarar sig i naturen. Han visar sig i den mest innerliga och ömma kärlek som binder människor till varandra. Men varken naturen eller människors kärlek ger en fullständig bild av Guds kärlek. Det goda har en fiende som gjorde människorna blinda. Då såg de inte alla tecken på Guds kärlek utan de såg på honom med rädsla och trodde att han var sträng och oförsonlig. Den onde ville få dem att tro att Gud är en hårdhjärtad domare eller en som barskt kräver tillbaka det som han har lånat ut. Han utmålade Skaparen som en som svartsjukt spionerar på människorna och lägger märke till deras fel så att han kan straffa dem. Jesus kom hit och levde bland oss för att ge oss den verkliga bilden av Gud. Han kom för att ta bort den mörka skuggan. Han kom för att visa Guds gränslösa kärlek. {VK 10.3}

Guds son kom till världen för att hjälpa människorna att lära känna Fadern. ”Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.” Joh 1:18. ”Ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.” Matt 11:27. En av lärjungarna bad: ”Herre, visa oss Fadern, det är nog för oss.” Jesus svarade: ”Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippos? Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: Visa oss Fadern?” Joh 14:8, 9. {VK 11.1}

Jesus talade om sin uppgift på jorden. Han sa: Herren ”har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren.” Luk 4:18,19. Detta var hans uppgift. {VK 12.1}

Jesus gick omkring och gjorde gott. Han hjälpte alla som var plågade av Satan på något sätt. Det fanns hela byar där ingen stönade av smärta, för Jesus hade varit där och botat alla sjuka. Det han gjorde var bevis på att han hade en särskild kraft från Gud. I allt han företog sig visade han kärlek, barmhärtighet och ömhet. Med sin varma medkänsla drog han människorna till sig. {VK 12.2}

Han blev människa för att kunna hjälpa människorna. Han tog på sig den natur de hade. De fattigaste och de mest föraktade var inte rädda för att komma nära honom. Småbarnen kände att han tyckte om dem. De älskade att sitta i hans knä och se upp i hans tankfulla ansikte som lyste av kärlek. {VK 12.3}

Jesus var inte rädd för att säga sanningen men han gjorde det alltid med kärlek. Han var taktfull, vänlig och uppmärksam, aldrig ohövlig och tanklös. Han var aldrig onödigt sträng. Aldrig lät han ett känsligt sinne drabbas av onödig smärta. Han kritiserade inte människornas svaga sidor. Han sa dem sanningen men alltid med kärlek. Han fördömde hyckleri, otro och synd men det fanns tårar i hans ögon. Det var sorg i hans röst när han kom med svidande

tillrättavisning. Han grät över Jerusalem. Han älskade den staden. Man ville inte ha honom där. Man avvisade honom som är vägen, sanningen och livet. Man ville inte veta av sin frälsare men han såg på dem med medkänsla och ömhet. {VK 13.1}

Jesus tänkte inte på sig själv och sina egna behov. Han var omsorgsfull och brydde sig om andra. Varje människa var värdefull för honom. Det fanns gudomlig värdighet i hans sätt att vara. Ändå böjde han sig ner och ägnade sig kärleksfullt åt varje medlem av Guds familj. Han såg att människorna var förlorade. Det var hans uppgift att rädda dem. {VK 13.2}

Jesus visade sin karaktär i det liv han levde på jorden. Så som Jesus var, sådan är också Gud. Från hans fadershjärta flyter strömmar av medkänsla och gudomlig kärlek till människorna. Jesus gör detta flöde av kärlek synligt. Han, vår ömme, barmhärtige frälsare, var Gud som ”uppenbarades som jordisk varelse”, 1 Tim 3:16. {VK 14.1}

Det var för att rädda oss som Jesus levde och dog. Det var för vår skull han led. Han blev en smärtornas man för att vi ska få evig glädje. Gud lät sin älskade son lämna himlen som är så obeskrivligt härlig. Han som var full av nåd och sanning kom till en värld som synden hade fördärvat. Han kom till en värld som var full av förbannelsens skuggor. Han kom till jorden som var höljd i dödens mörker. {VK 14.2}

Jesus hade varit omsluten av Guds kärlek. Nu fick han lämna Gud och änglarnas tillbedjan. Gud tillät att han blev skymfad, hånad, hatad och dödad. ”Han blev. . . sargad för våra synder, han tuktades för att vi skulle helas, hans sår gav oss bot.” Jes 53:5. Se på honom i öknen, i Getsemane, på korset! Guds syndfrie son tog på sig syndens börda. Han hade varit ett med Gud. På korset fick han uppleva hur fruktansvärt det är att vara skild från Gud. Den skilsmässan är synden orsak till. Därför ropade han i ångest: ”Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?” Matt 27:46. Det var syndens oerhörda tyngd som krossade hans hjärta. {VK 14.3}

Jesus offrade inte sitt liv för att förmå sin far att älska oss. Han dog inte för att göra honom villig att rädda oss. Nej, nej. ”Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son” Joh 3:16. Det är inte så att vår far i himlen älskar oss för att Jesus offrade sig utan det är så att Gud älskar oss så mycket att han offrade sin son för oss. Genom Jesus visade Gud sin otroligt stora kärlek för den fallna världen. ”Gud försonade hela världen med sig genom Kristus.” 2 Kor 5:19. Gud led tillsammans med sin son. När Jesus kände ångest i Getsemane och när han dog på korset betalade Guds hjärta priset för vår räddning. {VK 15.1}

Jesus sa: ”Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan få det tillbaka.” Joh 10:17. Det betyder: Min far har älskat er så mycket att han till och med älskar mig mer för att jag gav mitt liv för att rädda er. Jag står som säkerhet för er. Jag dog i stället för er och tog på mig era synder och därför har jag blivit ännu kärare för min far än förut. På grund av mitt offer kan Gud låta rätten gälla och ändå göra dem rättfärdiga som tror på Jesus. {VK 16.1}

Det var bara Guds son som kunde betala priset för vår räddning. Bara Jesus som varit ett med Gud kunde visa vem Gud är. Bara han som kände höjden och djupet i Guds kärlek kunde låta oss få känna den. Jesus död var ett oändligt offer för människor som fallit i synd. Ingenting mindre kunde uttrycka Faderns kärlek till ett förlorat släkte. {VK 16.2}

Sa älskade Gud världen att han gav den sin ende son." Joh 3:16. Han skulle inte bara leva och bo ibland dem. Han skulle inte bara bära deras synder och dö för dem. Gud gav Jesus Kristus till det fallna människosläktet. Han blev ett med dem. Han hade samma behov som de och samma intressen. Jesus var också förenad med Gud och han band människorna till sig med band som aldrig kan brista. Han skäms inte för att kalla dem bröder. Se Heb 2:11. Jesus är vårt offer och vår försvarare. Han är vår bror. I mänsklig gestalt står han inför Faderns tron. Han är Människosonen. För evigt kommer han att vara förenad med dem som han har räddat. Allt har han gjort för att lyfta människorna ur syndens förnedring, så att de ska kunna återspegla Guds kärlek och få del av helighetens glädje. {VK 16.3}

Det pris som Gud betalade när han offrade Jesus för vår skull var högt. Det var ett oändligt offer. När vi tänker på det bör vi på ett högre plan förstå vad vi kan bli genom Jesus. Aposteln Johannes var inspirerad av Guds ande. Han fick se höjden och bredden och djupet av Guds kärlek till människor som fallit i synd. Han fylldes av beundran och vördnad. Han hade svårt att finna ord för att uttrycka storheten och ömheten i denna kärlek. Men han ber världen att betrakta den: "Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn." 1 Joh 3:1. Hur värdefull gör det inte människan? När vi syndade blev vi Satans slavar, men vi blir Guds barn genom Jesus offerdöd. Adams barn kan bli Guds barn igen. Genom att klä sig i mänsklig natur lyfter Jesus människosläktet till ett högre plan. Fallna människor lyfts genom förbindelsen med honom. Genom Jesus kan de verkligen bli värdiga att kallas Guds barn. {VK 17.1}

Det var en kärlek utan like. Den himmelske kungens barn! Vilket fantastiskt löfte! Det är värt djup eftertanke. Han älskade en värld som inte älskade honom. Tänk vilken kärlek! Den gör oss ödmjuka. Vi vill lämna allt åt honom. Vi blir beredda att låta honom få alla våra tankar så att vi gör hans vilja. {VK 18.1}

Det är Jesus på korset som gör Guds kärlek tydlig. Vi ser Guds karaktär i ljuset från korset. När vi studerar den blir det allt klarare för oss att nåd och rättvisa förenas. Gud är barmhärtig, förlåtande och full av medkänsla samtidigt som han står för det som är rätt och rättfärdigt. Vi ser en mängd bevis för denna kärlek. Vi förstår att den är större än den medkänsla och ömhet som en mor kan känna för sitt vilsna barn. {VK 18.2}

Kapitel 2 - Syndarens behov av Jesus

Gud skapade Adam och Eva. Han gav dem ädla krafter och harmoniska sinnen. De var fullkomliga skapelser. Hela deras väsen var samstämt med Gud. Deras tankar var rena och heliga. {VK 20.1}

När de valde att vara olydiga mot Gud blev de förändrade. De började älska sig själva i stället för Gud. Deras fina förmågor fördärvades. Synden gjorde dem svaga och de kunde inte stå emot det onda med sin egen kraft. De blev Satans slavar och skulle ha blivit kvar i hans fångenskap om inte Gud hade gripit in. Gud hade lagt en plan för att rädda människorna. Satan ville förstöra den. Han tänkte göra det omöjligt för Gud att genomföra den. Han ville fylla jorden med sorg och elände. Sedan skulle han låta Gud få skulden. Det skulle se ut som om det var Gud som var orsak till allt det onda när han skapade människorna. {VK 20.2}

Innan Adam och Eva syndade tyckte de om att tala med Gud. De gladde sig över att vara tillsammans med honom, som har ”vishetens och kunskapens alla skatter gömda”. Kol 2:3. Men när de hade syndat fann de ingen glädje i det som var heligt utan de försökte gömma sig för Gud. {VK 21.1}

Så är det fortfarande. De som har synd i hjärtat försöker gömma sig för Gud. De känner sig inte hemma i Guds närhet och har ingen glädje av att umgås med honom. En syndare skulle inte vara lycklig hos Gud. Han skulle inte trivas i himlen om han fick komma dit. Han skulle dra sig undan från de heliga väsen som bor där. I himlen är alla fyllda av osjälvisk kärlek. En sådan kärlek är främmande för det syndiga hjärtat. Det besvarar inte Guds kärlek. De tankar och intressen som fyller det passar inte in i himlen. Drivkrafterna är själviska. Därför skulle det inte stämma med den himmelska harmonin utan låta som ett falskt ackord. Himlen skulle bli en plåga för de syndiga människorna. De skulle vilja gömma sig för Jesus som är himlens ljus — han som är medelpunkten i all glädjen där. De stängs ute för att de inte passar där. Det beror inte på något nyckfullt beslut av Gud. Guds härlighet är som en eld som skulle döda dem. De skulle önska sig döden för att slippa se in i Jesus ansikte, fast han är den som dog för dem. {VK 21.2}

På grund av synden har vi fallit ner i en avgrund. Vi kan inte ta oss upp ur den av egen kraft. Våra hjärtan är onda och vi kan inte förändra dem. ”Som om en oren kunde bli ren!” Job 14:4. ”Köttets sinnelag innebär ju fiendskap med Gud; det underordnar sig inte Guds lag och kan inte heller göra det.” Rom 8:7. Bildning och kultur har väl sitt berättigande, men de har ingen kraft att förändra oss. Vad hjälper en fin fasad om livet innanför den är orent. Vår egen viljestyrka och våra ansträngningar kan inte heller förvandla oss. Vi uppträder kanske korrekt men hjärtat är inte förvandlat. Livets källa har inte blivit renad. {VK 22.1}

För att en syndig människa ska bli ren och helig måste en kraft från Gud verka i henne. Den kraften är Jesus. Den skapar ett nytt liv inom henne. Bara hans nåd kan väcka vårt inre till liv och dra oss till Gud. Då börjar vi längta efter det som är heligt. {VK 23.1}

Frälsaren sa: ”Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike.” Joh 3:3. Vi måste få ett nytt hjärta, en ny längtan och nya drivkrafter. Vi behöver ett nytt mål för vårt liv. Om vi inte får ett nytt liv, kan vi inte få ”se Guds rike”. En del människor tror att det räcker att utveckla det goda som de redan har inom sig. Det är ett farligt bedrägeri. ”Den oandlige tar inte emot vad Guds ande säger, det är dårskap för honom, och han kan inte förstå det eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.” 1 Kor 2:14. ”Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt.” Joh 3:7. I Bibeln står det om Jesus: ”I Ordet var liv, och livet var människornas ljus.” Joh 1:4. Det finns inte ”under himlen . . . något annat namn som kan rädda oss”. Apg 4:12. {VK 23.2}

Det räcker inte att vi inser att Gud är kärleksfull. Det räcker inte att förstå hur mild och god vår far i himlen är. Det är inte nog att vi förstår visheten och rättfärdigheten i Guds lag. Det är inte nog att vi har klart för oss att budorden bygger på kärlekens eviga principer. Aposteln Paulus visste att lagen var god. Han sa: ”Lagen är alltså helig och budordet heligt, rättvist och gott.” Rom 7:12. Men i ångest och förtvivlan la han till: ”Själv är jag av köttslig natur, såld till slav under synden.” Rom 7:14. Han längtade efter renhet. Han ville ha sin sak med Gud uppgjord, men han hade inte kraft att förändra sitt liv. Han ropade: ”Jag arma människa, vem skall befria mig från denna dödens kropp?” Rom 7:24. Det är ett rop som hörts från människor i alla tider. Överallt på jorden har man ropat så när man har känt sig tyngd av syndens börda. Det finns bara ett svar på detta rop: ”Där är Guds lamm som tar bort världens synd.” Joh 1:29. {VK 23.3}

Guds ande har använt många bilder för att belysa detta faktum. Han har gjort det enkelt att förstå för människor som längtar efter att bli befriade från sin börda av skuld. Jakob måste fly från sin fars hus när han hade lurat sin bror Esau. Han kunde inte låta bli att tänka på det han hade gjort och skuldkänslorna tyngde honom. Han var ensam och utstött. Han var långt borta från sina kära, men den tanken som gnagde och inte gav honom ro var att hans synd hade skilt honom från Gud. Han var rädd att hans far i himlen hade lämnat honom. {VK 24.1}

I sin sorg la Jakob sig ner på bara marken för att sova. Runt honom reste sig de ensliga kullarna. Över honom lyste himlens stjärnor. I drömmen såg han ett märkligt ljus. Från marken där han låg reste sig en trappa. Den ledde ända upp till himlens port. Guds änglar steg ner och de steg upp på den. Från härligheten däruppe hördes Guds röst som tröstade Jakob och gav honom hopp. Han fick höra om en frälsare som skulle komma. Det var ett svar på hans innersta längtan. Han kände glädje och tacksamhet för det som Gud visade honom. Det fanns en trappa som han kunde gå på. Han kunde få tillbaka förbindelsen med Gud. Den hemlighetsfulla trappan som han hade sett i drömmen var en bild på Jesus. Han är den enda förbindelselänken mellan Gud och människan. {VK 25.1}

Jesus hade bilden av trappan i tankarna då han talade med Natanael. Han sa: ”Ni skall få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen.” Joh 1:51. När människorna syndade skilde de sig från Gud. Förbindelsen mellan himmel och jord skars av. En klyfta uppstod. Den var så vid att ingen förbindelse var möjlig, men Jesus byggde en bro

till himlen. Eftersom han offrade sig för oss kan syndens klyfta överbryggas. Det är bara hans förtjänst. Änglarna, dessa tjänande väsen, kan komma till människors hjälp. Svaga och hjälplösa människor kan komma till Gud som är källan till oändlig kraft. {VK 26.1}

Människors drömmar om framsteg är förgäves om de inte räknar med Jesus. Alla försök att höja mänskligheten är förgäves, om de inte räknar med honom som är den ende som kan hjälpa människan. Han är det enda hoppet för människor som fallit i synd. ”Allt det goda vi får, varje fullkomlig gåva” kommer från Gud. Jak 1:17. Den som inte har gemenskap med Jesus kan inte få Mästarens sanna egenskaper. Kristus är den enda vägen till Gud. Han säger: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” Joh 14:6. {VK 26.2}

Gud älskar sina barn på jorden med en kärlek som är starkare än döden. Han gav oss hela himlen i en enda gåva, när han offrade sin son. Han gav oss Jesus som levde och dog för oss och nu ber för oss. Han gav oss änglarna som står till vår tjänst och Anden som kallar på oss. I allt det verkar vår Far. Himmelska väsen har ställt sig på hans sida i kampen för människors räddning. De följer oss hela tiden med intresse. {VK 27.1}

Tänk på det offer som Jesus gav! Låt tankarna dröja vid det och låt dig fyllas av förundran! Låt oss sätta värde på det som hela himlen gör för förlorade människor. Starkare krafter kunde inte ha använts för deras räddning och för att föra dem tillbaka till det himmelska hemmet. Vilka drivkrafter har vi inte för att tjäna Gud? En härlig lön väntar oss i himlen — en lön för det som var rätt. Vi ska få vara glada tillsammans med himlens änglar. Vi ska få vara tillsammans med Gud och hans son. Vi ska få uppleva att våra förmågor utvecklas och höjs i eviga tider. Våra krafter ska stärkas. Är inte det uppmuntrande? Bör inte allt detta sporra oss att tjäna vår skapare och vår frälsare med hela vårt hjärtas kärlek? {VK 27.2}

Vad sker om vi i stället väljer att tjäna Satan? Guds ord varnar oss för att tjäna honom. I Bibeln fördömer Gud synden. Vi kan läsa om hur synden fördärvar karaktären. Den leder till förintelse och evig död. {VK 28.1}

Skulle vi då inte sätta värde på Guds nåd? Låt oss ställa oss i ett rätt förhållande till honom som har älskat oss med en så förunderlig kärlek. Kunde han ha gjort något mer för oss? Genom den kraft Gud ger oss kan vi förvandlas och bli lika honom. Då kan vi ha gemenskap med de änglar som finns vid vår sida för att vara till hjälp. Då kan vi uppleva en harmonisk gemenskap med Fadern och Sonen. {VK 28.2}

Tänk på det otroliga offer som Jesus har gett. Tacka för det som hela himlen gör för att rädda förlorade människor och föra dem tillbaka till Gud. Starkare krafter kunde inte ha satts i verksamhet. Vad är det för drivkrafter som kan förmå oss att tjäna vår skapare och vår frälsare av hela vårt hjärta? En härlig lön väntar i himlen. Är inte det uppmuntrande? Den får de som gör det rätta. Vi kan se fram mot himlens glädje och samvaro med änglarna. Tänk att vi ska få vara tillsammans med Gud och hans son. Alla våra förmågor kommer att utvecklas under evigheten. Bör inte allt detta sporra oss? {VK 28.3}

Vad sker om vi i stället väljer att tjäna Satan? Guds ord varnar oss för att tjäna honom. I Bibeln finner vi att Gud fördömer synden. Vi kan läsa om hur synden fördärvar karaktären. Den för till evig död. Bör vi då inte sätta värde på Guds nåd? Låt oss ha ett rätt förhållande till honom som har älskat oss så mycket. Genom Guds kraft kan vi förvandlas och bli lika honom. Då kan vi ha gemenskap med de änglar som finns vid vår sida för att hjälpa oss. Vi kan uppleva en harmonisk gemenskap med Gud som är vår far och med hans son. {VK 29.1}

Kapitel 3 - Ånger

Hur kan en människa bli rättfärdig inför Gud? Hur kan en syndare bli rättfärdig? Det är bara genom Jesus vi kan få frid med Gud. Bara Jesus kan göra oss heliga. Men hur ska vi komma till Jesus? {VK 30.1}

En stor folkskara lyssnade till Petrus på pingstdagen. Människorna som lyssnade förstod att de hade syndat. De frågade Petrus och de andra apostlarna: ”Vad skall vi göra?” Petrus svarade: ”Omvänd er.” Apg 2:38. Vid ett tillfälle lite senare sa han: ”Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade.” Apg 3:19. Att ångra sig innebär att man är ledsen för att man har syndat och vill sluta med det. Vi avstår inte från synden förrän vi förstår hur onda våra syndiga tankar och handlingar är. Det blir ingen verklig förändring i våra liv förrän vi är helt inställda på att sluta synda. {VK 30.2}

Många människor förstår inte vad sann ånger är. Det finns många som är ledsna för att de har syndat och bättrar sig, men det är en ytlig förändring som beror på att de är rädda för att de ska få lida för sina onda handlingar. Det är inte det som menas med ånger i Bibeln. De sörjer mer över sitt lidande än över synden. Det var så Esau sörjde när han hade förlorat sin fars välsignelse och rikedomar. {VK 31.1}

Bileam reste till Moab. Kungen där ville att han skulle komma och förbanna Israels folk. En ängel ställde sig i vägen för honom med draget svärd. För att inte förlora livet erkände han. Han var skräckslagen men det var inte fråga om äkta ånger över synden. Han kände ingen avsky för det onda. {VK 31.2}

Judas Iskariot sålde Jesus till de religiösa ledarna som ville döda honom. När han hade förrått sin Herre ropade han: ”Jag har syndat och förrått oskyldigt blod.” Matt 27:4. Det som drev fram hans bekännelse var en hemsk käns

la av fördömelse. Han var rädd för den dom han skulle få. Han hjärta var inte förkrossat. Han kände inte djup sorg över att han hade förrått Jesus, Guds syndfrie son. Han sörjde inte över att han hade förnekat den helige i Israel. {VK 32.3}

Farao i Egypten led när svåra plågor drabbade hans land. Han erkände sin synd för att slippa Guds straff. Så snart plågorna upphörde fortsatte han att trotsa Gud. Precis som de andra kände han sig beklämd när han tänkte på syndens följder, men han sörjde inte över sin synd. {VK 32.1}

När hjärtat påverkas av Guds ande blir samvetet känsligt. Syndaren börjar förstå djupet och heligheten i Guds lag. Den lagen är själva grunden. Efter principerna i den styr Gud himmel och jord. ”Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen.” Joh 1:9. Det som är dolt i mörkret blir synligt. Syndaren blir medveten om sin synd. Sinne och hjärta blir överbevisade. Han vet att Jehova är rättfärdig. Han känner rädsla för att komma inför Gud med sin synd och orenhet; inför honom som vet allt om oss. Han får en inblick i

Guds kärlek. Han ser det vackra i heligheten. Han förstår att det finns glädje i renheten och han längtar efter att bli ren. Han längtar efter att ha gemenskap med himlen. {VK 32.2}

Den bön som David bad när han hade syndat visar att han kände äkta sorg över synden. Hans ånger var djup och allvarlig. Han kom inte med bortförklaringar. Han försökte inte dölja sin synd och försökte inte komma undan den dom som väntade honom. Det var inte därför han bad. David såg hur avskyvärd hans synd var. Han hatade synden som han hade gjort. Han såg hur den hade smutsat ner honom. Han bad inte bara om förlåtelse utan också om ett rent hjärta. Han längtade efter glädjen i ett heligt liv. Han ville få tillbaka gemenskapen med Gud. Detta är den bön som kom från hans hjärta: {VK 33.1}

”Lycklig den vars brott har förlåtits och vars synd har plånats ut!

Lycklig den vars skuld har avskrivits av Herren

och vars sinne är utan svek.”

Ps 32:1, 2. {VK 33.2}

Förbarma dig, Gud, i din nåd,

stryk ut mina synder i din stora godhet.

Gör mig fri från all min skuld

och rena mig från min synd.

Jag vet vad jag har brutit,

min synd står alltid inför mig . . .

Mot dig, bara mot dig har jag syndat,

jag har gjort det som är ont i dina ögon . . .

Rena mig med isop från min synd,

tvätta mig vit som snö . . .

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,

ge mig ett nytt och stadigt sinne.

Driv inte bort mig från din närhet,

ta inte ifrån mig din heliga ande.

Låt mig åter glädjas över att du räddar,

håll mig uppe, ge mig ett villigt sinne.

Jag skall visa syndarna dina vägar,

så att de vänder åter till dig.

Skydda mig mot blodsdåd, Gud, min räddare.

Då skall jag jubla över din trofasthet.”

Ps 51: 3-6, 9,12-14,16. {VK 34.1}

En sådan omvändelse kommer inte från oss själva. Jesus ger oss ånger. Det är en av hans gåvor. {VK 34.2}

När det gäller ånger misstar sig många människor. Därför får de inte den hjälp som Jesus så gärna vill ge dem. De tror inte att de kan komma till Jesus om de inte först har ångrat sig. De tänker sig att ångern är en förberedelse för förlåtelsen. Och det är sant. Ångern kommer först och förlåtelsen sedan, för bara ett ånger¬fullt hjärta känner behovet av en frälsare. Men måste man vänta med att komma till Jesus tills man har ångrat sig? Frågan om ånger får inte hålla syndaren borta från Jesus. {VK 34.3}

Bibeln lär inte att man måste ångra sig innan man kan ta emot Jesus inbjudan. Jesus säger: ”Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila.” Matt 11: 28. Det är den kraft som kommer från Jesus som leder till sann omvändelse. Petrus förklarade detta. Han talade till judarna om Jesus och sa: ”Honom har Gud upphöjt med sin högra hand och gjort till hövding och frälsare för att Israel skall kunna omvända sig och få förlåtelse för sina synder.” Apg 5:31. Vi kan inte omvända oss om inte Guds ande väcker samvetet. Vi kan inte få förlåtelse för våra synder utan Jesus. {VK 35.1}

Från Jesus kommer varje ingivelse att göra det som är rätt. Han är den ende som kan få oss att hata synden. Det är hans ande som verkar i våra hjärtan när vi längtar efter sanning och renhet. Det är hans ande som gör oss medvetna om vår synd. {VK 35.2}

Jesus har sagt: ”när jag blir upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig.” Joh 12:32. Syndaren måste få upp ögonen för att Jesus är Frälsaren. Han är den som har dött för världens synder. När vi ser Guds lamm på korset börjar vi förstå räddningens hemlighet. Guds godhet leder oss till ånger. När Jesus dog för syndarna visade han oss en ofattbart stor kärlek. Denna kärlek rör vid våra hjärtan och vi börjar känna sorg över vår synd. {VK 36.1}

Det är sant att människor ibland skäms för sina syndiga handlingar. Innan de är medvetna om att de dras till Jesus, slutar de med en del av sina dåliga vanor. När de uppriktigt vill göra det som är rätt och försöker bättra sig är det alltid Jesus kraft som påverkar dem. Det är fråga om ett omedvetet inflytande. Samvetet vaknar och till det yttre förändras deras liv. {VK 36.2}

Jesus drar dem till sig med sin kärlek. Då ser de på hans kors. När de ser hur han blev genomborrad för deras synders skull påminns de om budorden och känner skuld. Deras onda handlingar och djupt rotade synder blir synliga. De börjar förstå något av Jesus rättfärdighet och utbrister: ”Är synden så förfärlig? Krävs det ett sådant offer för att vi ska bli räddade?

Var all denna kärlek och allt detta lidande nödvändigt? Måste Jesus bli så förnedrad för att inte vi ska gå förlorade utan ha evigt liv?” {VK 36.3}

Syndaren kan motstå Guds kärlek. Han kan motstå Jesus kärlek som drar honom. Om han inte står emot den kommer han att dras till Jesus. Han lär känna Guds räddningsplan och blir ledd till korset. Han kommer med ånger över sina synder som var orsak till att Guds älskade son blev pinad och plågad. {VK 37.1}

Gud verkar i naturen med sin gudomliga tanke som också talar till människors hjärtan. Han väcker en obeskrivlig längtan efter någonting som de inte har. Allt som finns i denna världen kan inte tillfredsställa deras längtan. Guds ande manar dem att söka det enda som kan ge dem frid. Nåd från Jesus och glädjen i ett helgat liv ger frid och vila. {VK 37.2}

Hela tiden försöker Frälsaren att vända sinnets uppmärksamhet från syndiga nöjen. Dessa nöjen lämnar människorna tomma. Han vill att de ska bli tillfredsställda av de väldiga välsignelser som de kan få genom honom. De som dricker ur denna världens sinande brunnar kan inte släcka sin törst. Till dem säger Jesus: ”Den som törstar skall komma. Och den som vill skall fritt få dricka av livets vatten.” Upp 22:17. {VK 37.3}

Du som längtar efter något bättre än vad världen kan ge, tänk på att det är Guds röst som talar i ditt inre. Be honom om ånger. Be honom att visa dig Jesus och hans oändliga kärlek. Be om att få se hans fullkomliga renhet. Han gjorde Guds lag levande. Han visade oss kärleken till Gud och kärleken till nästan. Hans liv var ett fullkomligt exempel på hur Guds lags principer fungerar. Han tänkte inte alls på sig själv utan gjorde väl mot andra. Att älska andra var hans liv. När vi betraktar Jesus lyser hans ljus på oss. Då ser vi synden som finns i våra hjärtan. {VK 38.1}

Nikodemos trodde nog att han levde ett gott och hederligt liv. Han trodde att hans karaktär var felfri. Vi har kanske samma bild av oss själva. Inte behöver vi ödmjuka våra hjärtan inför Gud som vanliga syndare. Så lyser ljuset från Kristus upp våra liv och vi ser hur orena vi är. Vi inser att våra motiv är självviska. Vi inser att det är denna fiendskap till Gud som förorenar allt vad vi gör. Vår egen rättfärdighet är som smutsiga kläder och det är bara Jesus blod som kan rena oss från synden. Det är bara han som kan skapa nya hjärtan i oss så att vi blir lika honom. {VK 38.2}

En enda stråle av Gud härlighets ljus avslöjar karaktärens fel och brister. En enda glimt av Jesus renhet gör dess fläckar pinsamt tydliga. När hans ljus tränger in i själen upptäcker vi oheliga begär. Vi får syn på hjärtats otrohet och läpparnas orenhet. Guds ande påverkar syndaren. Han får se att han var otrogen mot Gud, när han bröt Guds bud. Han känner sig förtvivlad. När han ser på Jesus och hans rena och fläckfria karaktär känner han avsky för sig själv. {VK 39.1}

Profeten Daniel fick besök av en ängel från himlen. Han såg glansen och härligheten som strålade kring ängeln. Han greps så starkt av känslan av sin egen svaghet. Han kände sig så

ofullkomlig. Daniel beskrev den verkan synen hade: ”Så lämnades jag ensam att se denna stora syn. Mina krafter försvann, mitt ansikte blev likblekt och jag hade ingen styrka kvar.” Dan 10:8. Den som berörs av härligheten från himlen kommer att hata sin självviskhet och egenkärlek. Han längtar efter hjärtats renhet. Bara tack vare Jesus rättfärdighet kan han få ett rent hjärta som står i harmoni med Guds lag. {VK 39.2}

Paulus säger att han var ”oförvitlig” enligt lagens krav. Fil 3:6. Om man såg på de yttre handlingarna kunde man inte döma honom för något straffbart. Men när lagens andliga natur gick upp för honom förstod han att han var en syndare. När han såg djupet i Guds heliga principer såg han sig själv med Guds ögon. Då böjde han sig i ödmjukhet och bekände sin synd. Han sa: ”Jag levde en gång, när lagen inte fanns för mig. Men när budordet kom fick synden liv, och jag dog.” Rom 7:9,10. När han förstod lagens andliga natur såg han sin synd och den var skrämmande i all sin hemskhet. Han hade inte längre något att vara stolt över. {VK 40.1}

Alla synder är inte lika stora i Guds ögon. Han räknar med olika grader av skuld, precis som människor gör. Men ingen synd är liten inför Gud även om människor tycker att det är ett litet och obetydligt felsteg. Människor dömer partiskt och ofullkomligt, men Gud bedömer allt så som det verkligen är. Alkoholisten blir föraktad. Han får veta att han inte kan komma till himlen på grund av sin synd. Men stolthet, självviskhet och avundsjuka är det lätt att blunda för. Vi går inte alltid till rätta med dessa synder som är särskilt motbjudande för Gud. De står nämligen i strid med hans kärleksfulla väsen och hans goda barmhärtiga natur. Hans osjälviska kärlek är själva livsluften i det universum som synden inte har trängt in i. {VK 41.1}

En person som begår en svår synd kan ha skuldkänslor. Han kan känna sig usel och skamsen och vara i stort behov av Jesus nåd. Den som är stolt känner däremot inget sådant behov. Han låter inte Jesus komma in i hjärtat. En sådan person tar inte heller emot de stora välsignelser som Jesus kom för att ge. {VK 41.2}

Jesus berättade om den stackars tullindrivaren som bad: ”Gud, var nådig mot mig syndare.” Luk 18:13. Han såg på sig själv som en mycket ond människa och andra hade samma uppfattning. Men han kände sitt behov. Han kom till Gud med sin börda av skuld och skam och bad om nåd. Hans hjärta var öppet för Guds andes kraft. Anden verkade i honom så att han blev fri från syndens makt. {VK 41.3}

Jesus berättade också om farisén som tackade Gud för att han inte var som andra människor. Hans skrytsamma och självrättfärdiga bön visade att han inte var öppen för den helige Andes inflytande. Eftersom han var långt borta från Gud kände han sig inte syndig. Han såg inte sig själv i ljuset från Guds helighet. Han kände inget behov och han fick heller ingenting. {VK 42.1}

Om du ser din egen synd, så försök inte att göra dig själv bättre! Det finns många som tror att de inte är tillräckligt goda för att komma till Jesus. Tror du att du kan bli en bättre

människa genom att anstränga dig? ”Kan nubiern ändra sin hudfärg eller leoparden sina fläckar? Då skulle också ni kunna göra det goda, ni som vant er vid att göra det onda.” Jer 13:23. Det är bara Gud som kan hjälpa oss. Vänta inte på energisk övertalning eller lägligare tillfällen. Vänta inte på att bli tillräckligt helig så att du kan hantera ditt dåliga humör. Vi kan inte göra någonting av oss själva. Vi måste komma till Jesus precis som vi är. {VK 42.2}

Låt bara ingen lura sig själv och tro att Gud i sin stora kärlek och barmhärtighet kommer att rädda dem som inte tar emot hans nåd. Bara Jesus kors visar oss hur förfärligt ond synden är. Den som påstår att Gud är så god att han inte kan visa bort syndaren, bör se på Golgata. Det var för att det inte fanns någon annan väg till räddning som Jesus tog på sig de olydigas skuld. Utan Jesus offer är det omöjligt för människan att komma undan syndens makt. Utan Jesus offer är det omöjligt för henne att få tillbaka gemenskapen med himmelska väsen. Hon kan inte heller få del av andligt liv. Det var därför Jesus led i stället för syndaren. Hans kärlek och hans lidande och död visar oss att synden är fruktansvärd. Vi kan bara bli fria från syndens makt om vi lämnar oss helt åt Jesus. Då kan vi hoppas på ett högre liv. {VK 43.1}

De som inte vill ångra sig skyller ibland ifrån sig och jämför sig med dem som kallar sig kristna: ”Jag är lika bra som de är. De är lika självviska. De kan också vara ytliga och handla impulsivt. De älskar nöjen och självviska njutningar precis som jag.” På det sättet ursäktar de sig. Det är andras fel att de struntar i sina plikter. Men andras synder och brister är ingen ursäkt. Herren gav oss inte ett dåligt, mänskligt exempel att följa. Jesus är vårt föredöme. Hans liv var fläckfritt. De som klagar över att så kalllade kristna inte gör det som är rätt bör själva vara goda exempel. Om de har höga tankar om hur en kristen bör leva, är de då inte större syndare själva? De vet vad som är rätt och vill ändå inte göra det. {VK 44.1}

Skjut inte upp din uppgörelse med synden. Vänta inte med att låta Jesus rena ditt hjärta. Det är farligt — farligare än någon kan tro. Livet är kort och ovisst. Det behöver jag inte orda mycket om. Tusentals människor har gjort misstaget att skjuta upp sitt beslut och därmed förlorat sitt eviga liv. Det är farligt att vänta med att komma när den helige Ande kallar. Det betyder att man fortsätter att leva i synd. Även om synden verkar liten och obetydlig kan man inte fortsätta att ge efter för den. Då riskerar man sitt eviga liv. Det som vi inte övervinner kommer att övervinna oss och leda till undergång. {VK 44.2}

Adam och Eva tyckte att det var en liten förseelse att äta av den förbjudna frukten. De var övertygade om att följderna inte kunde bli så förfärliga. Det kunde väl inte gå så illa som Gud hade sagt. Men deras felsteg var ett brott mot Guds lag. Den är oföränderlig och helig. Deras olydnad skilde dem från Gud och öppnade slus¬sarna för ett obeskrivligt lidande. Döden kom in i världen. {VK 45.1}

Ända sedan Adams och Evas dagar stiger människornas gråt och klagan upp från jorden. Hela skapelsen suckar och plågas av smärta. Allt är en följd av människans olydnad. I him¬len har man också känt verkningarna av män¬niskans uppror mot Gud. {VK 45.2}

Golgata står som ett minnesmärke över det otroliga offer som krävdes för att människorna hade brutit Guds lag. Tro aldrig att synden är något obetydligt! {VK 45.3}

Varje synd och varje försummelse verkar tillbaka på dig själv. Om du inte tar emot Guds nåd blir hjärtat förhärdat. Du blir mer och mer ovillig att lyda Gud. Det blir svårare att förstå vad Gud vill och du får mindre lust att ge efter för Guds andes milda maningar. Du kan ta till dig allt mindre av dem. {VK 46.1}

Många vet att de gör orätt och lugnar sitt dåliga samvete med tanken att de kan ändra sig när de vill. De tror att de kan ta lätt på nådens inbjudan och ändå bli påverkade av Guds ande gång på gång. De tror att de kan trotsa nådens Ande och ställa sig på Satans sida. När de hamnar i en svår kris kan de tänka sig att byta sida. Men det är inte så lätt. När vanor och erfarenheter från ett långt liv har format karaktären helt är det inte många som har kvar en önskan om att bli lika Jesus. {VK 46.2}

Ett enda ont karaktärsdrag och ett enda syndigt begär som en människa hela tiden ger näring åt hindrar Guds verk i själen. Det kristna budskapets kraft kan till sist inte påverka henne. Varje gång hon ger efter för synden ökar hennes motvilja mot Gud. Den som inte vill tro utan fräckt står emot Guds sanning får ta följderna. Det får också den göra som är likgiltig inför den. Salomo skrev en av de allvarligaste varningarna i Bibeln för att leka med det onda: Syndaren ”fastnar i sina synders snara”. Ords 5:22. {VK 46.3}

Jesus är beredd att befria oss från synden, men han tvingar inte vår vilja. Om vi är inställda på att fortsätta att göra det som är ont, kan han inte befria oss. Vad kan han göra om vi inte vill bli befriade? Vad kan han göra om vi inte vill ta emot hans nåd? Det är vi själva som har störtat oss i fördärvet genom att medvetet ta avstånd från hans kärlek. ”Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.” 2 Kor 6:2. ”Om ni hör hans röst i dag, förhärda inte era hjärtan.” Heb 3:7, 8. {VK 47.1}

”Människor ser till det yttre, men Herren ser till hjärtat.” 1 Sam 16:7. Gud känner människohjärtat. Han vet att vi kan ha motstridiga känslor och känna glädje och sorg på samma gång. Han vet att det finns mycket orenhet och svek i vilsna människors inre. Han vet vad det är som driver oss och vad vi har för avsikter. Gå till honom med ditt hjärta som fläckats ner av synden. Gör som David. Öppna hjärtats kamrar för Guds ögon som ser allt och ropa: ”Rannsaka mig, Gud, och känn mina tankar, pröva mig och känn min oro, se om min väg för bort från dig, och led mig på den eviga vägen.” Ps 139:23. {VK 47.2}

Många har tagit emot en religiös lära med sitt förstånd, men deras hjärtan har inte blivit renade. De har en yttre fromhet. Låt din bön vara: ”Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, ge mig ett nytt och stadigt sinne.” Ps 51:12. Var ärlig mot dig själv. Var lika angelägen som om det gällde livet här och nu. Ditt hjärtas renhet är en sak mellan dig och Gud. Den bestämmer ditt eviga öde. Den blir din olycka, om du hoppas på något som du bara har inbillat dig. {VK 48.1}

Studera Bibeln under bön. Guds ord visar vad som leder till helighet. I Guds lag och i Jesus liv kan vi se dessa heliga levnadsregler. ”Den helgelse utan vilken ingen får se Herren.” Heb 12:14. Guds ord överbevisar dig om synd. Det visar dig hur du kan bli räddad. Du ska noga lägga märke till det du läser, för det är Guds röst som talar till ditt inre. {VK 48.2}

När du ser synden i all dess hemskhet och när du ser dig själv som du verkligen är ska du inte ge upp. Låt inte förtvivlan få övertaget. Det var syndare som Jesus kom för att rädda. Vi behöver inte försona Gud med oss. Nej, Guds kärlek är så underbar. ”Gud försonade hela världen med sig genom Kristus.” 2 Kor 5:19. Med sin ömma kärlek drar han sina vilsna barn till sig. Föräldrar här på jorden kan ha stort tålamod med sina barn och med deras fel och brister. Gud har ännu större tålamod med dem som han försöker att rädda. Hans röst är full av ömhet när han ber syndaren komma. Ingen vädjar så kärleksfullt som han. Alla hans löften visar en ofattbar kärlek. I alla hans varningar andas hans omsorg. {VK 49.1}

När Satan kommer till dig och säger att du är en stor syndare ska du se på Jesus. Du ska tala om hans förtjänster. Han är ditt ljus och därför kan han ge dig hjälp. Erkänn att du har syndat men säg till fienden: ”Kristus Jesus har kommit till världen för att frälsa syndare”. 1 Tim 1:15. Säg att du kan bli räddad genom hans kärlek som är utan like. {VK 49.2}

Jesus berättade för Simon om två män. Båda var skyldiga sin herre pengar. Den ene hade en stor skuld. Den andre var bara skyldig lite grann. Båda slapp att betala. Deras skulder efterskänktes. Jesus frågade Simon vem av dem som kom att älska sin herre mest. Simon svarade: ”Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro.” Luk 7:43. Vi har varit stora syndare men Jesus dog för att vi skulle få förlåtelse. Hans död var betalningen för våra synder. Det offer Jesus gjorde var tillräckligt för att sona vår synd. Inför Fadern kan han visa att det är gjort för vår skull. De som fått mest förlåtet kommer att älska honom mest. De kommer att stå närmast tronen för att lovprisa hans stora kärlek. Det avskyvärda i synden fattar vi först när vi har förstått djupet i Guds kärlek. Han sände ner en räddningslina till oss från himlen. Vi ser den och förstår något av det oändliga offer Jesus har gjort för oss. Då smälter våra hjärtan av kärlek till honom. Vi blir berörda i vårt innersta och känner ånger. {VK 50.1}

Kapitel 4 - Bekännelse

I Ordspråksboken står det att det inte går bra för den som döljer sina synder men ”den som bekänner och ångrar sig blir benådad” Ords 28:13. Villkoren för Guds förlåtelse är enkla. De är rättvisa och rimliga. Gud kräver inte något svårt av oss. Vi behöver inte resa på tröttsamma pilgrimsresor. Vi behöver inte plåga oss själva för att Gud ska ta emot oss och ge oss förlåtelse. Den som bekänner sina synder och överger dem får nåd. {VK 51.1}

Aposteln Jakob skriver: ”Bekänn därför era synder för varandra, och be för varandra att ni skall bli botade.” Jak 5:16. Bekänn era synder inför Gud för han är den ende som kan förlåta dem. Tala med varandra om era fel och brister. Om du har sårat en vän eller granne så måste du erkänna ditt fel. Då är det hans skyldighet att förlåta dig. Sedan bör du också be Gud om förlåtelse för den bror som du har sårat för han är Guds egendom. Då du skadade honom syndade du mot hans skapare och frälsare. Saken har lagts fram för Jesus Kristus. Han är den ende medlaren mellan Gud och människor. Han är vår store överstepräst. Han ”har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd”. Han kan ”känna med oss i våra svagheter”. Heb 4:15. Han kan rena oss och ta bort varje fläck, varje synd. {VK 51.2}

De som inte har ödmjukat sig inför Gud och bekänt sin synd kan han inte ta emot. De har inte uppfyllt det första villkoret Gud ställer. Har vi upplevt en riktig omvändelse? Har vi upplevt ångern och känt avsky för synden? Har vår synd blivit motbjudande för oss? Har vi bekänt med sann ödmjukhet och förkrossade hjärtan? Om vi inte har gjort det har vi inte uppriktigt sökt att få förlåtelse. Då har vi inte heller fått Guds frid. Den enda orsaken till att vi inte har fått förlåtelse för synder, som vi har begått, är att vi inte har varit villiga att ödmjuka oss. Då har vi inte uppfyllt villkoren i Guds ord. Vi har fått tydlig undervisning om detta. {VK 52.1}

Antingen syndabekännelsen är offentlig eller privat bör den komma från hjärtat. Den bör vara frivillig och inte framtvingad. Den som bekänner bör inte göra det på ett ytligt och vårdslöst sätt. Man bör inte övertala någon att bekänna som inte känner ånger och avsky för sin synd. När bekännelsen ger uttryck för våra innersta känslor tränger den fram till Guds hjärta. Han är full av medkänsla. ”Herren är nära de förtvivlade, han hjälper de modlösa.” Ps 34:19. Så skriver David i en psalm. {VK 53.1}

I en äkta bekännelse erkänner man bestämda synder. Somliga synder behöver man bara lägga fram inför Gud. Andra synder bör man bekänna för den person som har fått lida. En del synder är av sådan natur att man behöver tillstå dem offentligt. Varje bekännelse bör vara saklig och tydlig. Just de synder som man har begått ska man bekänna. {VK 53.2}

På Samuels tid vände sig Israels folk bort från Gud. De fick lida på grund av sin synd. De hade nämligen förlorat sin tro. De trodde inte längre på att Gud kunde leda dem. Hans visdom och makt såg de inte och därför trodde de inte att han kunde försvara sin sak. De vände sig bort från honom som styr universum. Därför bad de om en kung. De ville ha samma slags statsskick som folken runt omkring. Innan de fann frid bekände de: ”Vi har rågat våra synders

mått med att begära en kung.” 1 Sam 12:19. Just den synd som de hade begått måste bekännas. De hade varit otacksamma. Det tyngde dem och skilde dem från Gud. {VK 53.3}

Om bekännelsen inte leder till ånger och bättring kan Gud inte ta emot den. Resultatet av en sann sorg över synden innebär en förändring av livet. Vi måste avstå från allt som skadar Guds sak. Det blir följden av att vi sörjer över vår synd. Vi har fått klart besked om vad vi ska göra: ”Tvätta er, rena er! Låt mig slippa se era illdåd. Sluta göra det onda och lär er göra det goda. Sträva efter rättvisa, stöd den förtryckte. För den faderlöses talan, skaffa änkan rätt.” Jes 1:16,17. Om en ond människa ”återlämnar vad han tagit i pant, återställer vad han plundrat, håller sig till livets bud och undviker att handla orätt — då skall han få leva. Han skall inte dö.” Hes 33:15. {VK 54.1}

Paulus beskriver ångern hos den omvände: ”Ni kom att känna en sorg efter Guds vilja — vilken hängivenhet har det inte medfört bland er, vilka förklaringar, vilken harm, vilken oro, vilken längtan, vilken iver, vilken räfst. På alla sätt har ni gjort er skuldfria i den här saken.” 2 Kor 7:11. {VK 55.1}

Synden påverkar människan så att hon inte så lätt kan bedöma vad som är rätt och orätt. Den som har gjort orätt kan inte se bristerna i sin karaktär. Han kan inte se hela vidden av det onda han har gjort. Om han inte låter den helige Ande lysa upp sitt inre kommer han att vara andligt blind. Han kan inte se en del av sina synder. Hans bekännelse är inte uppriktig och allvarlig. När han bekänner en synd kommer han också med en ursäkt. Han skulle aldrig ha gjort fel om inte det ena eller det andra hade inträffat. {VK 55.2}

När Adam och Eva hade ätit av den förbjudna frukten skämdes de. De blev också rädda. Först tänkte de bara på hur de skulle finna en ursäkt för sin synd så att de inte skulle behöva dö. När Gud frågade Adam och Eva om deras synd skyllde Adam dels på Gud och dels på Eva. Adam sa: ”Kvinnan som du har ställt vid min sida, hon gav mig av trädet, och jag åt.” 1 Mos 3:12. Varför skapade du ormen? Varför lät du den komma in i Eden? De här frågorna fanns indirekt i Evas beskyllning. Hon skyllde ifrån sig och gav Gud ansvaret för hennes synd. Önskan att skylla ifrån sig kommer från Satan. Man vill göra sig själv god och rättfärdig. Om vi bekänner vår synd och samtidigt ger någon annan skulden är det inte sann bekännelse. Guds ande har inget med den bekännelsen att göra och Gud kan inte ta emot den. Uppriktig ånger leder en människa att ta på sig sin skuld. Hon erkänner utan undanflykter. Hon ropar som den stackars tullindrivaren som inte ens vågade se upp mot himlen: ”Gud, var nådig mot mig syndare.” De som bekänner sin synd kommer Jesus att göra rättfärdiga. Han talar vår sak och hänvisar till sitt blod. {VK 55.3}

Vi läser i Bibeln om människor som visade

sann ånger. De var ödmjuka och bekände sina synder. De försökte inte göra sig bättre. De kom inte med ursäkter. Paulus hade förföljt de kristna och satt dem i fängelse. Han försökte inte urskulda sig. Han målade sina synder i de mörkaste färger. Han var uppriktig och bekände: ”Med fullmakt från översteprästerna satte jag många av de heliga i fängelse, och när

man ville döda dem röstade jag för det.” Apg 26:10. ”Överallt i synagogorna fick jag dem gång på gång straffade och tvang dem att häda, ja, i mitt raseri förföljde jag dem till och med i städer utanför Judeen.” Apg 26:11. Han tvekar inte att säga: ”Kristus Jesus har ju kommit till världen för att rädda syndare — och bland dem är jag den störste.” 1 Tim 1:15. {VK 57.1}

En ödmjuk person, som ångrar sig uppriktigt kommer att uppfatta en del av Guds kärlek. Han förstår vilket pris Gud måste betala när Jesus dog på Golgata. Den som verkligen sörjer över sin synd kommer inför Gud och bekänner allt. Han kommer som en son till sin far och talar om vad han har gjort. Och hans far älskar honom och tar emot honom. I Bibeln står det: ”Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet” 1 Joh 1:9. {VK 57.1}

Kapitel 5 - Överlåtelse

Gud har sagt: ”När ni söker mig skall ni finna mig. Ja, om ni helhjärtat söker efter mig.” Jer 29:13. Detta är Guds löfte. {VK 59.1}

Vi måste lämna hela hjärtat till Gud. Om vi inte lämnar oss helt till honom, kan han inte förvandla oss så att vi blir lika honom. Människan har en syndig natur. Därför är hon främmande för Gud. Den helige Ande beskriver vårt tillstånd. Vi är döda på grund av våra synder. Se Ef 2:1. ”Huvudet är sönderslaget, hjärtat sönderkrossat. Från huvud till fot finns inget helt.” Jes 1:5, 6. Vi sitter fast i Satans snara där vi hålls fångna, så att vi gör hans vilja. Se 2 Tim 2:26. {VK 59.2}

Gud vill bota oss. Han vill befria oss, men han kan inte göra det förrän vi har lämnat oss helt till honom. Då kan han skapa oss på nytt och ge oss en ny natur. Kampen mot det egna jaget är den svåraste kamp som vi någonsin måste utkämpa. Det är inte lätt att lämna allt åt Gud och böja sig under hans vilja. Det kräver inre kamp. Vi måste överlämna oss helt, innan vi kan bli förnyade till ett heligt liv. {VK 59.3}

Satan försöker få oss att tro att Gud kräver blind lydnad. Han vill få oss att tro att Gud vill styra oss genom att utöva orimlig kontroll. Men Gud vädjar till vårt förstånd och vårt samvete. ”Låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren.” Han inbjuder oss som han har skapat, men han vill inte tvinga oss. Han kan inte ta emot en tillbedjan som inte är frivillig. Han vill att vi ska förstå vad vi gör. Om människor blev tvingade att lyda skulle deras sinne och karaktär inte kunna utvecklas. Då skulle de bara vara robotar och det är inte vad Skaparen vill ha. Han vill att människan ska utvecklas så mycket som möjligt och nå högt, för människan är det finaste som han har skapat. Hon är skapelsens krona. Han har lagt fram för henne de otroliga möjligheter som han vill ge henne genom sin nåd. Det är stora andliga välsignelser. Han inbjuder oss att ge oss själva till honom så att han kan leda oss. Då kan han göra sitt verk i oss och vi gör hans vilja. Vi behöver inte vara syndens slavar. Vi kan välja att bli befriade och få uppleva Guds barns härliga frihet. {VK 60.1}

När vi ger oss till Gud måste vi lämna ifrån oss allt som kan skilja oss från honom. Därför säger vår frälsare: ”Ingen av er kan vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.” Luk 14:33. Vi måste avstå från allt som leder oss bort från Gud. Många människor har pengar som sin avgud. Kärleken till pengar och rikedom är som en kedja av guld som binder dem till Satan. Andra människor älskar makt och inflytande. Det är deras avgud. Det finns de som lever ett behagligt liv med frihet från ansvar. De lever bara för att tillfredställa sig själva. Banden som gör människor till trälar måste brytas. Vi kan inte vara delade. Vi kan inte tillhöra Gud med vårt halva jag medan den andra hälften tillhör världen. Om vi inte helt och hållet tillhör Gud är vi inte hans barn. {VK 61.1}

En del människor säger att de tjänar Gud, men de litar på att de själva kan klara av att lyda Guds lag. De anstränger sig att forma en god karaktär och skaffa sig räddning. Jesus kärlek har inte rört vid deras hjärtan så att de har upplevt djupet i den. De försöker göra sina

plikter som kristna och tror att det är det Gud begär för att de ska få komma till himlen. En sådan religion är värdelös. {VK 62.1}

När Jesus bor i våra hjärtan kommer vi att vara fyllda av hans kärlek. Vi kommer att känna en sådan glädje över att vara tillsammans med honom att vi inte kan släppa honom. Vi kommer att tänka så mycket på honom att vi glömmer oss själva. Vi vill göra goda gärningar för att vi älskar Jesus. När människor upplever kraften i Guds kärlek kommer de inte att fråga sig hur lite de behöver ge av sig själva för att Gud ska vara nöjd. De vill göra allt som deras frälsare ber dem om. De vill vara ett med honom. De är ivriga. De längtar efter att ge allt. De har ett väldigt intresse, för de har ett himmelskt mål. Om vi säger att vi tror på Jesus utan att ha en djup kärlek till honom, blir vår bekännelse bara tomma ord. Vår religion blir en formsak, ett slit, ett slavgöra. {VK 62.2}

Tycker du att det är ett för stort offer att lämna allt åt Jesus? Fråga dig: ”Vad har Jesus gett mig?” Guds son gav allt. Han älskade. Han led. Han gav sitt liv för att vi skulle räddas. Drar vi oss undan? Vi som inte alls är värda denna stora kärlek. Varje ögonblick har vi fått del av Guds nåd. Vi får så mycket gott tack vare denna nåd, så stor välsignelse. Vi kan nog inte helt förstå vad han har räddat oss från — ett liv i elände, en bottenlös okunnighet. Kan vi se på honom som blivit genomborrad på grund av våra synder och ändå motstå hans kärlek? Kan vi säga nej till hans offer? Han är härlighetens herre. Han blev så förnedrad. Skulle vi då klaga över att vi måste uppleva kamp och självförnedring? Vi kan inte få liv utan att gå igenom det. {VK 63.1}

Många stolta människor frågar sig: Varför måste jag ångra mig? Varför måste jag ödmjuka mig innan jag kan vara säker på att Gud tar emot mig? Jag vill att ni ska se på Jesus. Han syndade aldrig. Han var mer än syndfri, han var himlens furste. Men för människans skull blev han gjord till synd för människosläktet. Han ”blev räknad som syndare, när han bar de mångas skuld och bad för syndarna”. Jes 53-12. {VK 63.2}

Vad är det vi avstår från när vi ger honom allt? Ett hjärta som är orent och fullt av synd. Det lämnar vi åt Jesus så att han kan rena det med sitt blod. Han kan rädda oss för att han älskar oss så obeskrivligt mycket. Ändå tycker man att det är svårt att ge honom allt. Jag skäms när jag hör människor säga att kravet är för stort. Jag skäms för att skriva om det. {VK 64.1}

Gud kräver inte att vi ska avstå från något som är bra för oss att behålla. Han tänker på sina barns bästa i allt det han gör. Tänk om alla som inte har valt att följa Jesus kunde förstå vad han vill ge dem. Tänk om de kunde förstå att han har något mycket bättre än det de söker efter. Människor tar skada när de går mot Guds vilja. De gör orätt mot sig själva. Gud vet vad som är bäst för dem som han har skapat. Han lägger kloka planer för dem. Om de går på förbjudna vägar kommer de inte att finna glädje. När människor går på syndens vägar blir de olyckliga. De bryts ner. {VK 64.2}

Det är fel att tro, att Gud tycker om att se sina barn lida. Hela himlen är intresserad av att de ska vara lyckliga. Vår himmelske far tar inte glädjen från någon av dem som han har skapat. Han begär bara att de ska slippa det som gör dem besvikna. Han ber att de ska avhålla sig från att njuta av det som skadar dem. Han vill att de slipper det som gör dem olyckliga och stänger himlens portar för dem. {VK 65.1}

Världens frälsare tar emot människorna sådana som de är. Han tar emot dem med deras behov. De får komma till honom med sina fel och brister. Han vill inte bara rena dem från synd med sitt blod och rädda dem. Han ger dem också det som de längtar efter innerst inne. Han ger det åt dem som vill samarbeta med honom och bära bördor tillsammans med honom. De tar på sig hans ok. Han vill ge frid och vila åt alla som kommer och tar emot livets bröd — hans ord. Han begär inte att vi ska ta på oss andra plikter än de som ger oss välsignelse från himlen. Sådan välsignelse kan de olydiga aldrig få. Jesus lever i oss och det ger oss ett sant liv fyllt av glädje. Det är hoppet om härlighet. {VK 65.2}

Många frågar: ”Hur ska jag göra för att lämna mig åt Gud?” Du vill bli hans, men din moraliska kraft är svag. Du är full av tvivel. Syndiga vanor har fått makt över dig. Dina löften och beslut är som rep av sand. Du kan inte styra dina tankar, dina impulser, dina känslor. Du vet att du har brutit löften. Du har vikit undan för det som du har lovat dyrt och heligt. Därför litar du inte på din egen uppriktighet. Det får dig att tro att Gud inte tar emot dig. Var inte förtvivlad! Du behöver få klart för dig vad sann viljestyrka är. Det är den styrande kraften i vår natur. Det är kraften att fatta beslut och att välja. Allting beror på om vi använder viljan rätt. Gud har gett människorna förmåga att välja. Det är deras sak att använda den. {VK 66.1}

Du kan inte förändra ditt hjärta. Du kan inte av dig själv ge hjärtats hängivenhet åt Gud, men du kan välja att tjäna honom. Du kan ge Herren din vilja. Då kommer han att använda din vilja så att du både vill och gör det som han ser är bäst. Så får Jesus ande inflytande över dig. Din natur kommer under hans kontroll. Dina känslor blir förankrade i honom. Dina tankar och hans tankar stämmer överens. {VK 66.2}

Visst är det bra att längta efter att vara god och helig men det räcker inte att bara längta. Det hjälper inte. Många kommer att förlora det eviga livet medan de hoppas och längtar efter att leva ett kristet liv. De kommer aldrig så långt att de överlämnar sin vilja till Gud. De väljer inte att bli kristna nu. {VK 67.1}

Om du använder viljan rätt kan det ske en fullständig förändring i ditt liv. När du ger din vilja till Jesus förenar du dig med hans kraft och den kraften är starkare än alla andra krafter och makter. Då får du styrka från himlen att hålla ut. Genom att hela tiden lämna dig åt Gud kommer du att få kraft att leva ett nytt liv, ett liv i tro. {VK 67.2}

Kapitel 6 - Gud tar emot den som Tror

När den helige Ande har väckt ditt samvete till liv ser du en del av det onda som synden är orsak till. Synden har makt och den för med sig mycket skuld och sorg. Så mycket förstår du. Det får dig att avsky synden. Du känner att den har skilt dig från Gud. Du har blivit slav under det ondas makt. Ju mer du kämpar för att komma undan desto mer upplever du din hjälplöshet. Du drivs av själviska motiv. Ditt hjärta är inte rent. Du längtar efter förlåtelse. Du vill bli ren. Du vill bli fri. Men hur? Hur kan du leva ett liv i harmoni med Gud? Hur kan du bli lik honom? {VK 68.1}

Det är frid du behöver. Guds förlåtelse och frid i ditt inre. Guds kärlek i din själ. Förlåtelse och frid kan du inte köpa för pengar. Det är inget du får för att du är klok. Din tankeförmåga kan inte framkalla det. Det är inget du kan erövra, inget du kan arbeta dig fram till. Gud ger det som en gåva. ”Kom, även om ni inte har pengar”, står det i Jesaja 55:1. Om du bara räcker ut din hand och tar emot, kan du få förlåtelse och frid. Herren säger: ”När era synder är scharlakansröda, kan de då bli vita som snö? När de är röda som purpur, kan de då bli vita som ull?” Jes 1:18. ”Jag skall ge er ett nytt hjärta och fylla er med en ny ande.” Hes 36:26. {VK 68.2}

Du har bekänt dina synder. Du har beslutat dig för att inte tänka på det som leder till synd. Du har bestämt dig för att lämna dig åt Gud. Gå nu till honom och be om att han renar dig från din synd och ger dig ett nytt hjärta. Tro att han gör det för det har han lovat. Jesus undervisade om det när han var på jorden. Vi måste tro att vi får den gåvan som Gud har lovat oss. Då är den vår. {VK 69.1}

Jesus botade människor från deras sjukdomar när de trodde på hans makt. Jesus botade en lam man. Genom att göra mannen frisk ville han få människorna som stod runt honom att tro på att han också kunde förlåta synder. Genom att hjälpa dem med det de kunde se, ville han få dem att tro på det de inte kunde se. Så ledde han dem till att tro på hans makt. ”Men för att ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder — och nu talade han till den lame — ’stig upp, ta din bår och gå hem.’” Matt 9:6. Man kan lägga märke till vad evangelisten Johannes säger när han talar om de underverk som Jesus gjorde. ”Dessa har upptecknats för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds son, och för att ni genom att tro skall ha liv i hans namn.” Joh 20:31. {VK 69.2}

Vi kan lära oss något av de enkla bibelberättelserna om hur Jesus botade sjuka. Vi kan lära oss något om hur vi ska tro på honom och få förlåtelse för våra synder. Låt oss vända tillbaka till berättelsen om den lame mannen. Den stackars mannen var hjälplös. Han hade inte kunnat röra benen på 38 år. Men Jesus sa till honom: ”Stig upp, ta din bår och gå hem!” Den sjuke sa inte: ”Om du gör mig frisk, ska jag lyda dig.” Nej. Han trodde på Jesus. Han trodde att han var frisk. Han försökte resa sig upp. Han bestämde sig för att gå och han klarade det. Han gjorde som Jesus hade sagt och Gud gav honom styrka. Han var frisk. {VK 70.1}

Du har samma behov av hjälp, för du är en syndare. Du kan inte själv försona synder som du har begått. Du kan inte förändra ditt hjärta. Du kan inte bli helig av dig själv. Men Gud lovar att göra allt detta för dig genom Jesus. Tro på det löftet. Bekänn din synd och lämna dig åt Gud. Bestäm dig för att tjäna honom. En sak är säker. Om du gör det kommer Gud att hålla sitt löfte till dig. Men du måste tro. Om du tror att du har blivit förlåten och renad så gör Gud det till en verklighet. Du blir helad. Jesus gav den lame styrka att gå när han trodde. På samma sätt ger han dig nytt liv om du tror. Om du tror det så är det så. {VK 71.1}

Vänta inte för att känna efter att du har blivit helad utan säg: ”Jag tror det. Det är så, inte för att jag känner det, utan för att Gud har lovat det.” Jesus säger: ”Tro att ni skall få allt det ni ber om i er bön, då blir det så.” Mark 11:24. Det finns ett villkor för detta löfte. Du måste be om det som är efter Guds vilja. Men Gud vill förlåta dina synder. Han vill att du ska bli hans barn. Han vill ge dig kraft att leva ett heligt liv. Därför kan vi be om dessa välsignelser och tro att vi får dem. Vi kan tacka för dem. {VK 71.2}

Det är vår förmån att få komma till Jesus och bli renade. Vi kan stå inför lagen utan att känna skam. Vi behöver inte ha dåligt samvete. ”Nu blir det alltså ingen fällande dom för dem som tillhör Kristus Jesus.” Rom 8:1. När vi tillhör Jesus följer vi inte våra begär utan lyder Guds ande. {VK 72.1}

I det liv som nu börjar tillhör vi Jesus. Vi är inte våra egna. Han har betalat priset. ”Ni vet att det inte var med förgängliga ting, silver eller guld, som ni friköptes . . . Nej, det var med blodet från ett lamm utan fel eller fläck, Kristus dyrbara blod.” 1 Pet 1:18,19. {VK 72.2}

Den helige Ande skapar ett nytt liv i ditt hjärta. Det livet har du fått genom en enkel handling, genom att tro på Gud. Du är som ett barn fött i Guds familj. Han älskar dig just så som han älskar sin son. {VK 72.3}

När du nu har lämnat dig åt Jesus så dra dig inte tillbaka. Håll dig inte borta från honom utan säg varje dag: ”Jag tillhör Jesus. Jag har lämnat mig åt honom.” Be honom om att du ska få hans ande. Be honom att han ska bevara dig genom sin nåd. Du blev hans barn genom att lämna dig åt honom och tro på honom. Då ska du också leva genom honom. Aposteln Paulus skrev: ”Ni har lärt känna herren Kristus Jesus, lev då i honom.” Kol 2:6. {VK 72.4}

Några tycks tro att de behöver en provtid. De tror att de måste bevisa för Gud att de har börjat leva ett bättre liv innan de kan ta emot hans välsignelse. Men så är det inte. De kan be om Guds välsignelse redan nu. De kan göra anspråk på den. De måste få hans nåd — det är Jesus andes hjälp — i sina svagheter. Annars kan de inte stå emot det onda. Jesus tycker om att vi kommer till honom precis som vi är, syndiga och hjälplösa. Vi är helt beroende av hans hjälp. Vi får komma med all vår svaghet, allt vårt oförstånd och all vår synd. Vi får komma och böja knä vid hans fötter och be om förlåtelse. Han öppnar sin famn och tar kärleksfullt emot oss. Han ser till att våra sår blir läkta och han tvättar oss rena från all smuts och orenhet i vårt inre. Sådan är han. Det är hans karaktär — hans härlighet. {VK 73.1}

Nu kommer vi till det tvivel som får många att ge upp. De tror inte att Jesus förlåter just dem. De kan inte ta det personligt. De tar inte Gud på orden. Men alla som uppfyller villkoren kan veta inom sig att de får förlåtelse. De har rätt att få fri förlåtelse som räcker för varje synd. Tro inte att Guds löften inte gäller dig. Lägg bort detta tvivel! Guds löften gäller alla som ångrar sina synder. Jesus vill ge dig nåd och styrka. Han sänder sina änglar. De kommer för att hjälpa varje människa som tror. Ingen människa är så syndig att hon inte kan finna kraft och renhet och rättfärdighet hos Jesus. Han dog för henne. Han väntar på henne. Han vill ta av henne hennes nerfläckade kläder och ta på henne en ren, vit dräkt. Han väntar på att få klä av henne hennes synder, så att han kan ge henne sin rättfärdighet. Han vill att hon ska leva och inte dö. {VK 74.1}

Gud behandlar oss inte som människor behandlar varandra. Han tänker på oss med kärlek och barmhärtighet. Han känner det öm¬maste medlidande. Han säger: ”Må den gudlöse överge sin väg, den ondskefulle sina planer. Må han vända om till Herren, så skall han förbar¬ma sig över honom, vända om till vår Gud, som alltid vill förlåta.” Jes 55:7. ”Jag plånar ut dina synder som ett moln, dina brott som en sky.” Jes 44:22. {VK 74.2}

”Jag önskar ingens död, säger Herren Gud. Vänd om, så får ni leva.” Hes 18:32. Satan står färdig att ta välsignelsen i Guds löften från den som tror. Han vill inte att vi ska tro på det som Gud har lovat. Han vill släcka hoppets ljus så att inte en enda ljusstråle når oss. Låt honom inte göra det. Lyssna inte på frestaren utan säg: Jesus har dött för att jag ska få leva. Han älskar mig och vill inte att jag ska gå förlorad. Min far i himlen har medlidande med mig. Fast jag har missbrukat hans kärlek, vill jag gå till honom. Fast jag har slösat bort hans välsignelser, ska jag gå till honom och säga: ”Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.” Luk 15:18-20. Liknelsen om den förlorade sonen visar också hur han blir mottagen. ”Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom.” Luk 15:20. {VK 75.1}

Denna liknelse är rörande i sin beskrivning av faderns ömhet. Ändå kan den inte helt uttrycka vår himmelske fars oändliga barmhärtighet. Herren säger genom sin profet: ”Med evig kärlek älskar jag dig, därför har jag så länge visat dig godhet.” Jer 31:3. Medan syndaren ännu är långt borta och slösar bort vad han äger i främmande land, går fadern där och längtar efter honom. Det är Guds andes ömma vädjan som drar vandraren till Faderns hjärta. Det är Guds andes vädjan som väcker längtan i oss. Han ber och bönfaller oss att gå tillbaka till vår far. {VK 76.1}

När du har Bibelns rika löften framför dig, kan du tvivla då? Tror du att syndaren som ångrar sig och längtar hem möts av en hård, sträng far? Tror du att han blir hindrad från att komma och full av ånger falla ned vid faderns fötter. Är det så du tänker dig Gud? Nej, bort med sådana tankar. Det är inte bra för dig att ha en så felaktig bild av Gud. Ingenting kan vara mera skadligt. Visst hatar Gud synden, men han älskar syndaren. Fadern gav sig själv när han offrade Jesus. Det var för att alla som ville bli räddade, skulle kunna bli räddade och få evig

lycka och välsignelse i härlighetens rike. Han förklarar sin kärlek till oss med de ömmaste ord: ”Glömmer en kvinna sitt lilla barn, bryr hon sig inte om den hon själv har fött? Och även om hon skulle glömma, glömmer jag aldrig dig.” Jes 49:15. Så starkt uttrycker Gud sin kärlek. {VK 76.2}

Se frimodigt upp, du som tvivlar och är orolig. Jesus lever för att be till Gud för oss. Tacka Gud för att han gav oss sin älskade son. Be att han inte har dött för dig förgäves. Anden ber dig komma i dag. Kom med hela ditt hjärta till Jesus så får du hans välsignelse. {VK 77.1}

Läs Guds löften! Tänk på att de uttrycker hans kärlek som är så stark att vi inte kan finna ord för den. Han sträcker sig mot den som har syndat med ofattbart medlidande. ”I honom och genom hans blod har vi friköpts och fått förlåtelse för våra överträdelser.” Ef 1:7. Tro bara att Gud är din hjälpare han har skapat oss till sin avbild. Nu vill han forma den bilden på nytt inom oss. När du kommer nära honom med ånger och bekännelse sä kommer han nära dig med förlåtelse och barmhärtighet. {VK 77.2}

Kapitel 7 - Hur kan vi veta att vi är Jesus Efterföljare?

”Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.” 2 Kor 5:17. {VK 79.1}

Man kan kanske inte ange exakt tidpunkt eller plats för sin omvändelse. Man kan kanske inte komma ihåg vilka steg som förde dit. Men det är inte något bevis för att man inte är omvänd. Jesus sa till Nikodemos: ”Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden.” Joh 3:8. Vinden ser du inte men du kan se och höra att det blåser. Så är det med Guds ande. Man kan tydligt se och känna hur den påverkar människan. Anden är en kraft som inget öga kan se. Den kraften skapar ett nytt liv inne i människan. Den skapar ett nytt väsen som är Guds avbild. {VK 79.2}

Stilla och obemärkt gör Anden sitt verk och resultatet är tydligt. Har Guds ande förnyat din inre människa så visar det sig i ditt liv. Det har blivit förändrat. Vi kan inte göra något för att förvandla våra hjärtan. Vi kan inte själva skapa en levande förbindelse med Gud, men våra liv visar om vi har hans kraft. Vi kan inte förlita oss på våra egna gärningar, men genom Guds nåd kan vår karaktär förvandlas. Våra vanor och vår strävan kommer att förändras. Det blir en klar och tydlig skillnad mellan vårt gamla liv och vårt nya. Det är inriktningen av våra liv som visar karaktären, inte någon enstaka god eller ond handling. Det är fråga om de dagliga orden och handlingarna. {VK 80.1}

Det är sant att vi kan visa upp ett kristet liv utan att ha Jesus förvandlande kraft. Utåt sett verkar det felfritt. Vad är det då som driver oss? Kanske vill vi ha inflytande. Kanske vill vi ha ett gott rykte. Därför lever vi ett välordnat liv. Vi kan hålla oss undan det som är ont för att bevara självrespekten. En självisk människa kan handla osjälviskt och vara givmild. Hur ska vi då veta om vi är Jesus lärjungar och står på hans sida? {VK 80.2}

Vem älskar vi? Vem tänker vi på? Vem älskar vi att tala om? Vem får våra varmaste känslor? Vem gör vi vårt allra bästa för? Om vi tillhör Jesus går våra tankar till honom. Våra käraste önskningar gäller honom. Vi är helt helgade åt honom med allt vad vi har. Vi längtar efter att vara lika honom och vara fyllda av hans ande. Vi vill göra det han vill och leva så att det kan glädja honom. {VK 81.1}

De som har skapats på nytt av Jesus kommer att ha Andens frukter, ”kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning”. Gal 5:22. Nu styr inte begären deras liv längre. De tror på Guds son och följer honom. Han formar deras karaktär. De renar sig, för att han är ren. Det som de hatade en gång älskar de nu. Det som de älskade en gång hatar de nu. Den stolte blir ödmjuk och den självsäkre slutar att hävda sig. Den ytlige blir allvarligt sinnad. Alkoholisten blir nykter. Den som har haft snuskig fantasi får rena tankar. De som blivit kristna drar inte blickarna till sig med smycken och modekläder. Allt sådant lägger de undan. De söker inte efter flärd utan efter ”den inre, dolda människan med sitt oförgängliga smycke, ett milt och stilla sinnelag”. 1 Pet 3:4. {VK 81.2}

Det enda beviset på en verklig omvändelse är att livet förändras. Den som är verkligt omvänd håller sina löften. Om han har stulit något ger han det tillbaka. Han bekänner sina synder och älskar Gud och sina medmänniskor. Då syndaren gör det vet han att han gått över från döden till livet. {VK 82.1}

När vi kommer till Jesus som vilsna, syndiga människor får vi hans nåd och förlåtelse. Kärleken väller upp i våra hjärtan. Vi samarbetar med honom. Han bär varje börda tillsammans med oss. Livet känns lätt när vi samarbetar med honom. Vi tycker det är roligt att göra vår plikt och vi uppoffrar oss med glädje. Förr såg den stigen som vi går på mörk ut. Nu blir den upplyst av Jesus. Vi vandrar i ljuset från rättfärdighetens sol. {VK 82.2}

Jesus har en så kärleksfull karaktär. Hans efterföljare kommer att visa vem han är. Hans karaktär syns i dem. Det var hans lust att göra Guds vilja. Han älskade Gud och var ivrig att visa hans egenskaper och hans härlighet, för världen. Det var drivkraften i Frälsarens liv. Kärleken gjorde alla hans handlingar ädla och vackra. Kärleken kommer från Gud. Den kan inte uppstå i ett syndigt, oheligt hjärta. Kärlek finns bara i hjärtan där Jesus bor. ”Vi älskar därför att han först älskade oss.” 1 Joh 4:19. När en människa har blivit född på nytt driver kärleken henne till handling. Kärleken formar om karaktären. Den styr impulserna. Den övervinner fientlighet och behärskar begären. När vi ger näring åt en sådan kärlek blir livet ljust. Ett renande inflytande sprids överallt omkring oss. {VK 83.1}

Guds barn behöver framför allt vara på vakt mot två felaktiga idéer. Det gäller särskilt dem som just har kommit till tro. Det första misstaget är att man ser på sina egna gärningar och litar på dem. Men ingenting av det vi själva gör kan dra oss till Gud och få oss att leva efter hans vilja. Det är omöjligt att bli helig genom att försöka följa lagen i egen kraft. Allt som människan försöker göra utan Kristus är förorenat. Det är nersmutsat av självviskhet och synd. Det är bara Jesus nåd som kan göra oss heliga, när vi tar emot den i tro. {VK 83.2}

Det andra misstaget är att tro att vi inte behöver följa Guds lag därför att Jesus har frigjort oss från lagen. Det misstaget är minst lika farligt. Då tror man att gärningarna inte har någonting att göra med vår räddning eftersom vi får del av Jesus nåd bara genom att tro. {VK 84.1}

Lägg märke till att lydnad inte bara är ett slags yttre anpassning. Nej, vi väljer att tjäna Gud därför att vi älskar honom. Guds lag visar hans sanna natur. Den uttrycker hans karaktär och kärleken är själva grunden. På den bygger han sitt rike i himlen och på jorden. Om nu vårt inre liv har förnyats och om Guds kärlek växer i oss, skulle väl Guds lag uppfyllas i våra liv? Gud gav ett löfte om ett nytt förbund: ”Jag skall lägga mina lagar i deras hjärtan och inrista dem i deras sinnen.” Heb 10:16. När Guds kärlek har slagit rot i hjärtat och människan har skapats om till Guds avbild, har detta löfte uppfyllts. Kommer det inte att forma livet om Guds lag är skriven i hjärtat? Då tjänar vi Gud och är trogna mot honom. Vi lyder honom och lydnad är ett sant kännetecken på att vi är lärjungar. Det står så här i Bibeln: ”Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud.” 1 Joh 5:3. ”Den som säger: ’Jag känner honom’ men inte

håller hans bud är en lögnare, och sanningen finns inte i honom.” 1 Joh 2:4 Det är inte så att vi inte behöver lyda därför att vi tror. Det är bara genom att tro som vi kan få del av Jesus nåd och nåden verkar i oss så att vi kan lyda. {VK 84.2}

Vi förtjänar inte räddning genom att lyda. Räddningen är Guds fria gåva. Vi tar emot den genom att tro. Men lydnaden är trons frukt. ”Ni vet att han har uppenbarat sig för att ta bort synderna och att någon synd inte finns hos honom. Den som förblir i honom syndar inte.” 1 Joh 3:5, 6. Här har vi det verkliga kännetecknet. Om vi förblir i Jesus och hans kärlek finns i oss så kommer våra känslor, tankar och handlingar att stämma överens med hans vilja. Den är uttryckt i hans heliga lag. ”Mina barn, låt ingen föra er vilse. Den som gör det rätta är rättfärdig, liksom Kristus är rättfärdig.” 1 Joh 3:7. Vad Guds rättfärdighet är visas i Guds heliga lag. Det är de tio buden som gavs på Sinai. {VK 85.1}

Det finns de som säger att de tror på Jesus, men inte anser att de behöver lyda Gud. Det är inte tro utan övermod. ”Av nåd är ni frälsta genom tron.” Ef 2:8. Men ”tron: i sig själv, utan gärningar, är . . . död”. Jak 2:17. Innan Jesus kom till jorden sa han om sig själv: ”Gärna gör jag din vilja, min Gud, jag har din lag i mitt hjärta.” Ps 40:9. Innan han for upp till himlen sa han: ”Jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek.” Joh 15:10. I Bibeln står det att vi förstår att ”vi har lärt känna honom . . . av att vi håller hans bud” 1 Joh 2:3. ”Den som säger att han förblir i honom måste själv leva så som han levde.” 1 Joh 2:6. ”Kristus led, för er skull, och gav er ett exempel för att ni skall följa i hans fotspår.” 1 Pet 2:21. {VK 86.1}

Det är samma villkor för det eviga livet nu som det alltid har varit. Det är samma villkor som i paradiset — fullkomlig lydnad för Guds bud, fullkomlig rättfärdighet. Om Gud skulle sänka kraven och ge oss evigt liv på andra villkor skulle lyckan och glädjen i hela universum vara i fara. Synden skulle kunna fortsätta i evigheten. Det skulle aldrig bli slut på sorg och elände. {VK 86.2}

Det var möjligt för Adam att lyda Guds lag innan han syndade. Han kunde ha utvecklat en rättfärdig karaktär genom att lyda. Men han klarade inte av det. Han föll i synd. Därför har vi fått en syndig natur. Vi kan inte göra oss själva rättfärdiga. Vi kan inte leva efter lagen på ett fullkomligt sätt eftersom vi är syndare. Vi är inte heliga, men lagen är helig. Vi är inte rättfärdiga i oss själva. Därför kan vi inte uppfylla kraven i Guds lag. Tack vare Jesus finns det en utväg. Han levde här på jorden. Han blev frestad som vi, men han syndade inte. Han dog för oss och nu erbjuder han sig att ta våra synder. Han vill ge oss sin rättfärdighet. Om du lämnar dig helt till honom och tar emot honom som din personlige frälsare, blir du räknad som rättfärdig. Hur mycket du än har syndat kan du bli räknad som rättfärdig. {VK 87.1}

Jesus karaktär sätts i stället för din karaktär och Gud tar emot dig som om du aldrig hade syndat. Ja, mer än så. Jesus förvandlar hjärtat. Han bor i dig när du tror på honom. Du måste hålla kontakten med Jesus genom att tro. När du är i en valsituation måste han få leda dig. Du måste överlämna din vilja åt honom. Så länge du gör det kommer han att utföra sitt verk i dig. Då kommer din vilja och dina handlingar att vara inriktade på att behaga honom. Då kan du

säga: ”Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig.” Gal 2:20. Därför sa Jesus till sina lärjungar: ”Det är inte ni som talar, utan er faders ande talar genom er.” Matt 10:20. Jesus gör sitt verk genom dig. Då kommer du att visa samma ande och göra samma verk som han. Du kommer att göra det som är rättfärdigt. Du kommer att lyda Gud. {VK 87.2}

Vi har ingenting i oss själva som vi kan skryta med. Det finns ingen orsak till att vi skulle berömma oss. Vårt enda hopp är Jesus rättfärdighet som han räknar som vår. Vårt hopp är att Jesus ande ska verka i oss och genom oss. {VK 88.1}

Vi bör förstå vad tro egentligen är. Tro är mer än att erkänna att Gud finns och att han har makt. Det är mer än att erkänna att hans ord är sant. Det är fakta som inte ens Satan och hans änglar kan förneka. I Bibeln står det att ”också de onda andarna tror det, och darrar”. Jak 2:19. Det är inte riktig tro. Vi bör förstå skillnaden mellan den sortens tro och en verksam tro. Den som inte bara tror att Guds ord är sant utan överlämnar sin vilja åt Gud har tro. Den som ger sitt hjärta åt Gud och älskar honom har tro. Det är en tro som är verksam i kärlek och renar människan. Hennes sinne förnyas genom denna tro. Guds avbild skapas på nytt inne i henne. Den som inte har fötts på nytt lyder inte Guds lag och kan inte heller göra det. Men den som har blivit en ny människa gläder sig över lagens heliga bud. Han säger som David: ”Vad jag älskar din lag. Jag begrundar den dagen lång.” Ps 119:97. Lagens rättfärdighet uppfylls i oss. ”Nu blir det alltså ingen fällande dom för dem som tillhör Kristus Jesus.” Rom 8:1. {VK 88.2}

Det finns de som har upplevt hur Jesus förlåter och älskar. De längtar verkligen efter att vara Guds barn, men de inser att deras karaktär är ofullkomlig. Deras liv har fel och brister. Därför tvivlar de på att de har omskapats av den helige Andes kraft. Till dem skulle jag vilja säga: ”Dra er inte undan i förtvivlan.” Vi måste ofta böja oss ner och gråta vid Jesus fötter. Vi gråter på grund av våra fel och brister. Vi sörjer över vår otillräcklighet men vi får inte tappa modet. Gud stöter inte bort oss. Även om vi faller för fiendens frestelser överger han oss inte. Han förkastar oss inte. Nej, Jesus står vid Guds högra sida. Han ber för oss. Hans älskade lärjunge Johannes skrev: ”Detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig.” 1 Joh 2:1. Och glöm inte Jesus ord: ”Fadern själv älskar er.” Joh 16:27. Han vill resa upp dig igen. Han vill upprätta dig så att du kan återspegla hans renhet och helighet. Om du bara vill överlämna dig åt honom, kommer han att fortsätta att göra sitt goda verk i dig tills Jesus kommer tillbaka. {VK 89.1}

Be mera innerligt. Tro mera helhjärtat. När vi börjar förstå att vår egen styrka inte kan hjälpa oss, får vi förtrösta på Frälsarens kraft. Då kan vi tacka och prisa honom som är vårt liv och vår hälsa. {VK 90.1}

Ju närmare Jesus du kommer desto fler brister ser du i ditt eget liv. Du får andlig klarsyn. Dina synder och ofullkomligheter framträder. De står i skarp kontrast till hans syndfria väsen.

Detta är bevis på att Satans bedrägerier har förlorat sin kraft. Det är tecken på att Guds ande väcker dig till liv. Hans kraft verkar i ditt hjärta. {VK 91.1}

Man kan inte ha en djup kärlek till Jesus om man inte ser sig själv som en syndig människa. Den som har blivit förvandlad av Jesus nåd kommer att beundra hans gudomliga karaktär. Om vi inte ser våra egna moraliska brister är det ett tydligt bevis på att vi inte har sett hur skön och upphöjd Jesus är. {VK 91.2}

Ju mindre vi ser i oss själva som är värt att beundra och berömma, desto mer ser vi hur ren och kärleksfull Jesus är. Vi inser att vi är syndiga och det driver oss till honom, för han kan förlåta oss. När vi känner oss hjälplösa och inser vårt behov av Jesus kommer han att visa sig i sin kraft. Ju större behov vi har av honom och Guds ord desto klarare bild av hans karaktär kommer vi att få. Vi ser hur ädel och upphöjd han är. Då kommer vi att utstråla mer av honom. {VK 91.3}

Kapitel 8 - Andlig Växt

Vi blir Guds barn genom en förvandling av hjärtat. I Bibeln kallas det för en födelse. De som är nyomvända är som nyfödda barn. De ska växa upp och mogna till män och kvinnor i Jesus Kristus. Se 1 Pet 2:2 och Ef 4:15. {VK 93.1}

Det nya liv som spirar liknas också vid god säd som gror när bonden har sått den i åkern. Som god säd ska de omvända växa och mogna till skörd. I Jesaja liknas de vid rättfärdighetens träd som bär frukt. Jesaja säger att de ska ”kallas ’rättfärdighetens träd’ som Herren planterat för att visa sin härlighet”. Jes 61:3. De kommer att göra det som är rätt och Gud kommer att få äran för det. Bilder från naturen hjälper oss att förstå de hemlighetsfulla, andliga sanningarna. {VK 93.2}

Människan kan med all sin vishet och skicklighet inte skapa liv. Hon kan inte ens framkalla liv i det minsta lilla föremål i naturen. Växter och djur lever bara på grund av det liv som Gud har gett dem. Det är också bara Gud som får andligt liv att börja spira i människors hjärtan. Om en människa inte ”blir född på nytt”, kan hon inte få del av det liv som Jesus kom för att ge. Se Joh 3:3. {VK 94.1}

Precis så som det är med livet i naturen är det också med växten. Det är Gud som får knoppen att slå ut. Det är Gud som får blomman att sätta frukt. Det är genom hans kraft som säden utvecklas, ”först strå, så ax, så moget vete i axet”. Mark 4:28. {VK 94.2}

Profeten Hosea skriver om Israel att ”han skall blomstra som en lilja” och ”de skall frodas som en trädgård och blomstra som en vinstock”. Hos 14:6, 8. Jesus ber oss att tänka ”på liljorna, hur de växer”. Luk 12:27. Liljorna bekymrar sig inte om sin egen växt. De blommar inte på grund av sina egna ansträngningar. De tar emot den näring som Gud ger dem. Barnet växer inte av egen viljestyrka. Din andliga växt kan inte heller tryggas genom dina egna bekymmer eller ansträngningar. Liljan och barnet växer därför att de får luft, solsken och näring från sin omgivning. Jesus ger andlig näring åt dem som litar på honom. Han är deras eviga ljus och deras ”sol och sköld”. Se Jes 60:1 och Ps 84:12. Han ”skall bli som dagg för Israel”. Hos 14:6. ”Han skall komma som regn över grödan, ett stilla regn som vattnar jorden.” Ps 72:6. Han är det levande vattnet. Han är ”Guds bröd . . . som kommer ner från himlen och ger världen liv” Joh 6:33. {VK 94.3}

Gud omgav hela världen med en nådens atmosfär, när han gav sin son. Den atmosfären är lika verklig som luften omkring vår jord. Alla som väljer att andas in denna livgivande atmosfär kommer att leva. Om vi tar emot Guds nåd kommer vi att växa andligt. Då kommer vi att mogna och bli lika Jesus. Jesus Kristus är en makalös gåva från Gud till människan. {VK 95.1}

Blommorna vänder sig mot solen. I ljuset från solstrålarna lyser de och är så vackra. Vi bör vända oss mot Jesus. Han är rättfärdighetens sol. Då kan himlens ljus lysa på oss så att våra karaktärer utvecklas. Vi kommer att bli lika honom. {VK 95.2}

Jesus undervisar om det. Han säger: ”Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte sit¬ter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det om ni inte är kvar i mig . . . Utan mig kan ni ingenting göra.” Joh 15:4, 5. Grenen måste ta sin näring från stammen, annars kan den inte växa och bära frukt. På samma sätt måste du vara förenad med Jesus för att kunna leva ett heligt liv. Utan honom har du inget liv. Du kan inte motstå frestelser. Du kan inte växa i nåd och helighet. Om du förblir i honom och är förenad med honom kommer du att växa till. Då kommer du att bära frukt. Om du får din näring från honom kommer du inte att vissna. Du kommer att vara som ett träd som växer vid en bäck. {VK 96.1}

Många tror att de måste utföra en del av arbetet själva. De tror på Jesus och har fått förlåtelse för sina synder. Nu försöker de göra det som är rätt i egen kraft. Men varje sådan ansträngning är dömd att misslyckas. Jesus säger: ”Utan mig kan ni ingenting göra.” Joh 15:5. Vi kan inte växa i nåden om vi inte är förenade med Jesus. Vi kan inte vara glada, vi kan inte göra nytta utan honom. Vi behövde Jesus för att börja vårt andliga liv. Han kommer också att hjälpa oss vid varje nytt steg på vägen. Låt Jesus vara den förste och den siste. Låt honom alltid få vara med dig. David sa: ”Jag har alltid Herren inför mig, när han står vid min sida vacklar jag inte.” Ps 16:8. {VK 96.2}

”Hur ska jag kunna förbli i Jesus?” frågar du kanske. Du kan förbli i honom på samma sätt som du först tog emot honom. Du ”har lärt känna herren Kristus Jesus, lev då i honom”. Kol 2:6. ”Min rättfärdige skall leva genom sin tro.” Heb 10:38. Du lämnade dig åt Gud för att helt och fullt vara hans. Du ville tjäna och lyda honom. Du tog emot Jesus som din räddare. Du kunde inte själv försona dina synder eller förvandla ditt hjärta. Men när du hade lämnat dig åt Gud trodde du att han gjorde detta för dig. För Jesus skull gjorde Gud allt det för dig. Genom tron kom du att tillhöra Jesus. Genom tron ska du växa upp till honom. Det sker genom att du ger och tar emot. Du måste ge allt — ditt hjärta, din vilja och din tjänst. Du måste ge dig åt honom för att göra allt det som han ber dig om. Men du måste också ta emot allt. Ta emot Jesus så att han kan bli kvar i ditt hjärta. Han är den största av alla välsignelser. På det sättet kan han bli din styrka och din rättfärdighet. Han kommer att hjälpa dig i all evighet. {VK 97.1}

Lämna dig helt åt Gud varje morgon. Låt det vara det första du gör. Be så här: ”Ta mig, Herre. Låt mig bli din helt och fullt. Godkänn alla mina planer. Använd mig i din tjänst i dag. Var kvar hos mig och hjälp mig att bara göra det som du vill.” Detta är ett dagligt program. Överlämna dig själv och dagen åt Gud. Lämna alla dina planer åt honom. Låt sedan Gud leda dig så att du vet om du ska fullfölja dina planer eller ändra dem. På det sättet ska du lämna ditt liv i Guds händer varje dag. Då kommer du att formas så att ditt liv mer och mer liknar Jesus liv. {VK 98.1}

Livet i Jesus är rofyllt. Du upplever nog inte något känslorus, men du har frid och förtröstan inom dig hela tiden. Ditt hopp står inte till dig själv utan till Jesus. Du är förenad med honom. Du är svag, men han är stark. Din okunnighet förenas med hans visdom. Din

svaghet förenas med hans styrka att hålla ut. Du ska inte se på dig själv. Låt inte dina tankar kretsa omkring ditt eget jag utan se på Jesus. Låt dina tankar ha sitt fäste i hans kärlek. Tänk på det sköna och fulländade i hans karaktär. Jesus utger sig själv. Han är ödmjuk. Han är ren och helig. Hans kärlek har inte sin like. Det är det du ska tänka på. Du blir förvandlad av att älska honom. Du blir förvandlad av att följa hans exempel. Du blir lik honom genom att vara fullständigt beroende av honom. {VK 98.2}

Jesus säger: ”Bli kvar i mig.” Joh 15:4. Dessa ord förmedlar vila, fasthet och tillit. Han inbjuder också med följande ord: ”Kom till mig . . . jag skall skänka er vila.” Matt 11:28. David uttrycker samma tanke i en psalm: ”Var stilla inför Herren, vänta på honom.” Ps 37:7. Profeten Jesaja försäkrar: ”Var stilla, då kan ni räddas.” Jes 30:15. Detta löfte betyder inte att vi inte ska arbeta och vara verksamma, men hans löfte om vila är förenat med kallet att arbeta. ”Ta på er mitt ok . . . så skall ni finna vila.” Matt 11:29. Den som helt och fullt vilar i Jesus kom¬mer också att vara ivrigt upptagen av sitt arbete för honom. {VK 99.1}

När vi låter tankarna kretsa kring oss själva vänds vår uppmärksamhet från Jesus. Han är livets källa. I honom finns det kraft. Därför anstränger Satan sig att vända vår uppmärksamhet från Frälsaren. Han försöker hindra oss från att vara förenade med honom. Han vill dra bort oss från gemenskapen med Jesus. Han vill att vi ska vara upptagna av världens nöjen. Han vill att våra tankar ska vara tyngda av sorger och bekymmer. Han vill dra vår uppmärksamhet till andras felsteg och våra egna fel och brister. Låt dig inte bli lurad av hans knep. Han får många som är uppriktiga och verkligen längtar efter att leva för Gud att bli upptagna av sina egna fel och brister. På det sättet försöker han skilja dem från Jesus. Så hoppas han vinna seger. {VK 100.1}

Vi bör inte sätta oss själva i centrum och vara rädda och oroliga för att vi inte kommer att bli räddade. Om vi gör det vänder vi oss bort från honom som ger oss styrka. Lämna dig åt Gud som kan bevara dig. Lita på honom. Tala om Jesus. Tänk på honom. Glöm dig själv och uppgå i honom. Låt tvivlen fara. Var inte rädd. Säg som aposteln Paulus: ”Jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig.” Gal 2:20. Vila i Gud. Han kan bevara det som du har lämnat åt honom. Om du är i hans händer kan han hjälpa dig att vinna seger över synden. Genom honom som har älskat dig kan du vinna seger och bli mer än segervinnare. {VK 100.2}

När Jesus blev människa band han människorna till sig med ett kärleksband, som ingen makt eller kraft kan slita sönder. Bara genom sitt eget val kan människan slita av det bandet. Hon kan välja att bryta förbindelsen med Jesus. Det är det som Satan vill. Han lockar oss hela tiden att välja bort Jesus och skilja oss från honom. Det är därför vi måste vaka, kämpa och be, så att ingenting ska påverka oss att välja en annan herre. Vi har alltid friheten att göra det. {VK 101.1}

Vi ska se på Jesus och hålla blicken fäst vid honom. Då kan vi vara trygga. Han ska bevara oss. Ingenting kan rycka oss ur hans händer. Om vi ser på honom hela tiden blir vi förvandlade. ”Alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet förvandlas till en och samma avbild; vi förhärligas av denna härlighet som kommer från Herren, Anden.” 2 Kor 3:18. På det sättet blev de första lärjungarna lika sin räddare. De kände att de behövde honom, när de hörde hans ord. De sökte och de fann. De följde honom. De var tillsammans med honom inne i huset. De satt tillsammans vid bordet. De var tillsammans med honom inne i kammaren och ute på fälten. De var hans elever och de såg på honom som sin lärare. Dag för dag undervisade han dem om Guds heliga sanningar. Som tjänare ser upp till sin herre såg de upp till honom för att lära sig förstå vad som var deras plikt. {VK 102.1}

Jesus lärjungar var människor med samma natur som vi. Jak 5:17. De måste kämpa mot syndiga impulser. De behövde samma nåd som vi för att leva ett heligt liv. Inte ens Johannes, den lärjunge som Jesus älskade, hade av naturen en kärleksfull karaktär. Han var den som kom att likna Jesus mest, men från början var han självmedveten och ville gärna få ära och beröm. Han var häftig och hade lätt för att ge igen, när han blev förnärmad. Så blev han klar över sin gudomlige mästares karaktär. Han såg sina egna fel och blev ödmjuk. Han såg styrkan och tålamodet hos Jesus. Han såg kraften och ömheten i Guds sons dagliga liv. Han blev medveten om upphöjdheten och mildheten och fylldes av beundran och kärlek tills han glömde sig själv av kärlek till sin mästare. Hans kritiklystna, ärelystna jag omformades av Jesus. Den helige Andes kraft förnyade hans inre. Kraften i Jesus kärlek förvandlade honom. En så tydlig verkan får föreningen med Jesus. När han bor i oss blir hela vår natur förvandlad. Jesus ande och hans kärlek mjukar upp hjärtat. Vi blir vil-liga att lyda honom. Våra önskningar och tankar riktas mot Gud och himlen. {VK 102.2}

Då Jesus for upp till himlen hade hans lärjungar fortfarande känslan av att han var hos dem. Det var en personlig närvaro som var full av ljus och kärlek. Här på jorden hade han gått tillsammans med dem. Han hade talat med dem och bett med dem. Han hade gett dem hopp och tröst. Frälsaren hade ett budskap om frid på sina läppar när han for upp till himlen. De kunde ännu höra hans röst när änglaskaran tog emot honom. ”Jag är med er alla dagar till tidens slut.” Matt 28:20. {VK 103.1}

Jesus for upp till himlen i sin mänskliga kropp. Lärjungarna visste att han fortfarande var deras vän och räddare när han stod inför Guds tron. De visste att han hade samma medkänsla med lidande människor som förr. Han hade samma kärlek. Han kom inför Gud med sitt eget dyrbara blod och visade såren i händerna och fotterna. Det var en påminnelse om priset han hade betalat för dem han hade räddat. De visste att han hade farit upp till himlen för att göra i ordning hem åt dem. De visste att han skulle komma igen och hämta dem. {VK 104.1}

De samlades igen efter hans himmelsfärd. Då var de ivriga att komma till Fadern i Jesus namn med sina böneämnen. De böjde knä fulla av vördnad. De bad och upprepade löftet: ”Vad ni ber Fadern om i mitt namn, det skall han ge er. Ännu har ni inte bett om något i mitt namn. Be, och ni skall få, så att er glädje blir fullkom-lig.” Joh 16:23, 24. De sträckte trons

hand högre och högre och hade ett mäktigt stöd för sin tro. De visste att ”Kristus är den som har dött och därtill den som har uppväckts och sitter på Guds högra sida och vädjar för oss”. Rom 8:34. {VK 104.2}

Pingsten gav dem Hjälparen som Jesus hade talat om. Han hade sagt: ”Den är kvar hos er.” Joh 14:17. Han hade också sagt: ”Det är för ert bästa som jag lämnar er. Ty om jag inte lämnar er kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går skall jag sända honom till er.” Joh 16:7. Från den tiden var Jesus närvarande genom sin ande. Han bodde i sina barns hjärtan. Han förblev i dem. Deras förening med honom var innerligare än när han personligen var hos dem. Jesus fanns inom dem och hans ljus, kraft och kärlek lyste ut ur dem. Människorna blev förundrade. ”De kände igen dem som följeslagare till Jesus.” Apg 4:13. {VK 105.1}

Jesus vill vara allt det för oss i dag som han var för sina lärjungar. Han samlade den lilla gruppen omkring sig och bad. I den sista bönen som han bad tillsammans med dem sa han: ”Inte bara för dem ber jag utan också för alla som genom deras ord tror på mig.” Joh 17:20. {VK 105.2}

Jesus bad för oss. Han bad att vi skulle vara förenade med honom så som han är förenad med sin far. Tänk, vilken enhet! Jesus sa: ”Sonen kan inte göra något av sig själv.” Joh 5:19. ”Fadern är i mig och utför sina gärningar.” Joh 14:10. Om Jesus bor i oss kommer det att påverka oss så att vi både vill göra det som han vill och utför det. Se Fil 2:13. Vi ska arbeta som han arbetade. Vi ska visa samma anda. När vi älskar honom och förblir i honom kommer vi att ”växa i alla avseenden så att vi förenas med honom som är huvudet, Kristus” Ef 4:15. {VK 106.1}

Kapitel 9 - Arbete och Liv

Allt liv, allt ljus och all glädje i hela universum kommer från Gud. Från honom strömmar välsignelserna ut till allt som han har skapat. Allt det goda som kommer från Gud kan liknas vid ljuset som strålar från solen. Det kan också liknas vid vattnet som strömmar från en källa. Där Guds liv finns i människorna, flödar det till andra med kärlek och omsorg. {VK 107.1}

Jesus var glad när han kunde lyfta människor ur synden och rädda dem. Därför var han inte rädd om sitt eget liv. Han uthärdade lidandet på korset. Han stod ut med hån och förakt. Änglarna är också glada när de kan arbeta för att göra människor lyckliga. Själviska människor skulle tycka att det var förnedrande att hjälpa utslagna stackare. Det arbetet gör änglar som aldrig har syndat. De stöder de svaga och hjälper de utstötta. Samma kärlek som Jesus har fyller deras hjärtan. En anda av självuppoffring råder i himlen. Den kärleksfulla andan gör alla i himlen lyckliga. Ja, det är själva lyckan där. Det är denna anda som Jesus efterföljare kommer att ha. De kommer också att hjälpa andra att uppoffra sig själva. {VK 107.2}

När Jesus kärlek finns i oss är den som en underbar doft. Den sprider sig och kan inte stängas inne. Alla som kommer i kontakt med en människa som följer Jesus, märker det heliga inflytandet. Om Jesus ande finns i oss är den som en källa i öknen. Den flödar för att friska upp allting. De som håller på att törsta ihjäl släcker ivrigt sin törst. De får dricka av livets vatten. {VK 108.1}

Den som älskar Jesus vill vara till välsignelse för människor och lyfta upp dem. Jesus kärlek leder oss till att älska andra. Vi känner ömhet och har medlidande med alla skapade varelser. {VK 108.2}

Jesus levde inte ett lätt och behagligt liv. Han var inte självupptagen utan arbetade energiskt för att rädda människor som fallit i synd. Dag efter dag ansträngde han sig. Han var outtröttlig i sin iver att rädda de förlorade. Från krubban till korset gick han självuppoffringens väg. Det var aldrig så att han försökte slippa ifrån det som var tungt och svårt. Han var ofta på vandring. Det kunde vara tröttsamt. Han kunde bli utmattad av att ta hand om andra. Han sa att Människosonen inte hade kommit för ”att bli tjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många”. Matt 20:28. Det var därför han levde. Allt annat var underordnat detta enda mål. Det var hans mat och dryck att göra Guds vilja och avsluta Guds verk på jorden. Han var inte intresserad av att tillfredsställa sig själv. {VK 108.3}

De som har fått del av Jesus nåd kommer att följa hans exempel. De är beredda att uppoffra sig för andra. Det är deras önskan att dela med sig av sin tro så att andra också kan lära känna Jesus. De gör allt de kan för att den här världen ska bli bättre att leva i. De har ett gott inflytande. Det märks på den anda som omger dem att de verkligen är omvända. {VK 109.1}

Så snart någon kommer till Jesus far han en längtan i sitt hjärta att berätta om vilken vän han har funnit. Det går inte att hålla tyst med en sanning som har räddande kraft. Man kan inte hålla tillbaka ett helgande inflytande. Om vi har fått del av Jesus rättfärdighet och hans ande finns i oss kan vi inte tiga. Vi är fyllda av glädje. Vi har fått uppleva att Herren är god. Vi har något att berätta. Filippos bad andra att komma när han hade funnit Jesus. Det ska vi också göra. Vi ska visa dem hur god Jesus är. De ska få märka att han drar dem till sig. Vi ska berätta för dem om himlens härlighet. Vi kommer att längta så innerligt efter att följa Jesus. Vi är så ivriga för vi vill gärna att människorna runt omkring oss ska få se ”Guds lamm som tar bort världens synd”. Joh 1:29. {VK 110.1}

När vi anstränger oss att vara till hjälp och glädje för andra blir vi själva välsignade. Det var Guds tanke när han gav oss en uppgift i sin plan om räddning. Han gav människorna förmånen att få del av gudomlig natur. De kan då i sin tur sprida välsignelser till sina medmänniskor. Detta är den högsta ära som någon kan få. Det är den största glädje som Gud kan ge åt en människa. De som blir Guds medarbetare och utför hans kärleksgärningar kommer närmast sin skapare. {VK 110.2}

Gud kunde ha låtit himlens änglar gå ut med budskapet om räddningen. Han kunde ha låtit dem vara kärlekens budbärare. Han kunde ha använt andra medel för att fullföra sin plan. Men i sin oändliga kärlek valde han oss. Vi får samarbeta med honom och delta i det arbete som Jesus och änglarna gör, så att vi kan få del av välsignelsen och glädjen. Vi får uppleva ett andligt lyft. Allt detta är en följd av osjälviskt tjänande. {VK 111.1}

Vi kan förstå hur Jesus känner det genom att dela hans lidanden. Varje gång vi avstår från någonting för att andra ska få det bra styrks det goda i oss. Vi får en anda av godhet och givmildhet. Vi kommer allt närmare Jesus, denna världens frälsare. ”Han, som var rik, blev fattig för er skull, för att ni skulle bli rika genom hans fattigdom ” 2 Kor 8:9. Gud skapade oss för att vi skulle göra gott och hjälpa andra. Det är bara

när vi gör det och fullföljer hans plan som livet kan bli en välsignelse för oss. {VK 111.2}

Jesus vill att hans lärjungar ska gå ut och vinna människor för honom. Om du går ut i det arbetet, behöver du en djupare erfarenhet. Du känner att du måste veta mer om det som tillhör Guds rike. Du kommer att hungra och törsta efter Guds rättfärdighet. Du ropar till Gud och din tro blir styrkt. Du tar emot alltmer räddande nåd. Du dricker i djupare drag från räddningens källa. När du får prövningar behöver du läsa Bibeln och be. Då växer du andligt och du lär känna Jesus bättre. Din erfarenhet blir rikare. {VK 112.1}

När du arbetar för andra utan att tänka på dig själv kommer du att utvecklas. Din karaktär får djup och fasthet. Din kärlek blir lik Jesus kärlek. Du fylls av frid och lycka. Du sätter höga mål för ditt liv. Det finns inte rum för lättja. Du blir inte självisk. De som på det sättet övar sig i att leva ett kristet liv får styrka i arbetet. De som använder det kristna livets välsignelser förstår klart andliga sanningar. Deras tro växer. De blir orubbliga. De ber med allt större kraft. Guds ande verkar i dem. Det gudomliga berör dem och som svar på den beröringen väcks en

helig harmoni inom dem. De som arbetar för andras bästa, utan att tänka på sig själva, arbetar också på sin egen räddning. {VK 112.2}

Bara genom att göra det arbete som Jesus ber oss om, kan vi växa i nåden. Han vill att vi ska arbeta osjälviskt för att hjälpa andra. Vi ska göra så mycket vi kan för att vara till välsignelse för andra och fylla deras behov. {VK 113.1}

När vi tränar blir vi starka. Det är mycket viktigt för vårt liv och vår hälsa att vi är aktiva. På samma sätt är det med det kristna livet. De som tar emot andliga välsignelser utan att göra någonting för Jesus förlorar sin andliga styrka. De liknar människor som äter utan att arbeta och röra på sig. Deras muskler förtvinar. De får ingen kraft i armar och ben. Den som är kristen och inte vill använda sig av de krafter som Gud har gett honom, slutar inte bara att växa utan förlorar också den styrka han redan har. {VK 113.2}

Gud har ett utvalt redskap för att människor ska bli räddade. Det är Jesus församling. Församlingens uppgift är att gå ut med det kristna budskapet till världen. Alla kristna har fått uppdraget att dela det glada budskapet med andra för att fullfölja missionsbefallningen. Det gäller för oss var och en att ta vara på tillfällena och använda våra förmågor. {VK 113.3}

Jesus älskar oss. När vi tar emot hans kärlek förstår vi att vi står i skuld till alla som inte känner honom. Gud har gett oss ljus. Det ska vi inte behålla för oss själva utan det ska få lysa för andra. Om de som vill följa Jesus såg denna plikt, skulle det finnas tusentals missionärer i hedniska områden där det nu bara finns en enda. Och alla som inte själva kan ta del i arbetet kan intressera sig för det. De kan stödja det med sina pengar och sina förböner. Det skulle ge större iver att vinna människor för Gud i kristna länder. {VK 114.1}

Vi behöver inte resa till missionsfält långt borta för att arbeta för Jesus. Vi behöver inte lämna hem och familj om det är vår plikt att stanna där. Vi kan arbeta för honom i våra hem, i församlingen och bland vänner och arbetskamrater. {VK 114.2}

Jesus arbetade som snickare i en verkstad i Nasaret. Där var han största delen av sitt liv. Tjänande änglar fanns vid hans sida, då han som är livets Herre, gick ut och in bland bönder och arbetare. Man la inte särskilt märke till honom men han arbetade tålmodigt och noggrant i sitt hantverk. Han utförde sitt uppdrag vid snickarbänken lika trofast som när han senare botade sjuka eller gick på det stormiga vattnet i Galileiska sjön. Så kan Jesus vara med oss i de enklaste sysslor och minst populära arbetsuppgifter. {VK 114.3}

Aposteln Paulus skriver: ”Var och en skall inför Gud förbli vad han var när han blev kallad.” 1 Kor 7:24. Affärsmannen kan sköta sina affärer på ett hederligt sätt. Hans mästare blir ärad därför att han är trogen. Om han är en sann Jesus lärjunge, tar han med sig sin tro i allt han gör. Han har Jesus ande och människor kan se det i hans liv. Mekanikern kan vara flitig och göra ett gott arbete. Om han är trofast kan han visa att han känner Jesus som arbetade och slet som enkel hantverkare i Galileen. De som kallar sig kristna ska vara goda exempel

på sin arbetsplats. När andra ser det goda arbete de gör kommer Jesus att få äran. De kommer att tänka på sin skapare och frälsare och prisa honom. {VK 115.1}

Många människor använder inte sina förmågor för att tjäna Jesus. De ursäktar sig med att andra är mer begåvade. Den vanliga uppfattningen är att bara den som har särskilda gåvor behöver helga sig och gå ut i Guds verk. Detta gäller bara en viss grupp människor som Gud har utvalt. De andra är inte kallade. De tar inte del i arbetet och får heller ingen lön. Det är inte vad det står i Bibeln. När mannen i liknelsen kallade till sig sina tjänare fick var och en sin uppgift. {VK 116.1}

Kärleksfullt kan vi utföra våra enkla dagliga plikter. Bibeln uppmanar oss: ”Vad ni gör skall ni göra helhjärtat, det gäller ju Herren och inte människor.” Kol 3: 23. Om vi har Guds kärlek i oss kommer det att visa sig i vårt liv. Inflytandet från Jesus omger oss som en underbar doft. Människor som vi har kontakt med blir upplyfta och välsignade. {VK 116.2}

Du ska inte vänta på stora tillfällen innan du börjar arbeta för Herren. Du ska inte vänta på att Gud ska ge dig ovanliga talanger. Vad människor tänker och tycker ska du inte bry dig om. Om ditt dagliga liv vittnar om en tro som är ren och uppriktig, kommer andra att förstå att du vill hjälpa dem. Dina ansträngningar kommer inte att bli utan resultat. {VK 116.3}

Jesus har lärjungar bland de fattiga och bland dem som ingen räknar med. De kan vara till välsignelse för andra. De kanske inte vet om att de gör något gott. De vet inte om att deras inflytande sätter i gång välsignelser. Dessa välsignelser växer och blir allt rikare. Det goda resultatet blir de först klara över när Jesus ger dem deras lön. De är inte medvetna om att de gör något stort. De arbetar bara lugnt och stilla utan att bekymra sig om framgång. De behöver bara fortsätta att trofast göra det arbete som Gud lägger framför dem. Deras liv kommer inte att ha varit förgäves. De kommer att bli alltmer lika Jesus. De är Guds medarbetare här på jorden. På det sättet förbereder de sig för det eviga livet. Då ska de få högre uppgifter och en glädje utan stänk av sorg. {VK 117.1}

Kapitel 10 - Kunskapen om Gud

Gud vill att vi ska lära känna honom. På många sätt försöker han visa oss vem han är. Han vill att vi ska komma nära honom. Han vill ha gemenskap med oss. Naturen talar hela tiden till våra sinnen. De som söker Gud med öppna sinnen kan se hans härlighet och kärlek i naturen. De ser hans händers verk och deras öron hör det han säger: {VK 118.1}

De gröna ängarna och höga träden,

knopparna och blommorna,

molnen som driver och regnet som faller,

bäcken som porlar och stjärnhimlens under.

Det är Guds tilltal.

Han inbjuder oss

att lära känna honom

som har skapat allt. {VK 118.2}

Vår frälsare knöt an till naturen. Hans undervisning är värdefull. Träden och fåglarna, blommorna i dalen, sjöarna, kullarna, det blå himlavalvet; allt det länkade han samman med sanningens ord. Saker och ting från det dagliga livet använde han sig också av. Det var hans tanke att vi mitt i vardagslivets omsorger och plikter skulle kunna minnas vad han undervisat om. {VK 119.1}

Gud vill att hans barn ska sätta värde på hans verk. Han vill att de ska njuta av den enkla, stilla skönheten som han har smyckat jorden med. Han älskar själv det som är vackert. Han gläds dock mest av allt åt karaktärens skönhet. Den övergår all yttre prydnad. Han vill att hans barn ska älska enkelhet och renhet tills de i stilla skönhet liknar blommorna på marken. {VK 119.2}

Guds skapelse kommer att undervisa oss om vi bara vill lyssna. Vi får lära oss mycket viktigt om lydnad och tillit. Vi lär av stjärnorna. De följer sina fasta banor genom rymden. I alla tider har det varit så. Ända ner till den minsta atom följer skapelsen Skaparens vilja. Gud tar hand om allt som han har skapat. Han uppehåller allt i universum, alla världarna i rymden som vi inte ens kan räkna. Men också sparven. Den lilla, bruna sparven får vad den behöver. Den sjunger utan rädsla sin enkla sång. {VK 119.3}

Vår far i himlen ser på oss med ömhet. Han följer oss med blicken när vi går till arbetet. Han ser oss när vi ber och när vi sover. Han ser oss när vi stiger upp på morgonen. Han ser den rike som ställer till med fest i sin dyra villa. Han ser den fattige som samlar sina barn runt bordet till en torftig måltid. Vår far i himlen ser dem alla och han betraktar dem med ömhet. Han ser var tår som faller. Han ser varje leende. {VK 120.1}

Om vi bara helt och fullt kunde tro på Guds omsorg, skulle vi slippa onödiga bekymmer. Vi skulle kunna lämna allt åt Gud. Vi skulle inte vara så besvikna. Allt, stort och smått, kunde vi lämna i hans händer. Våra bördor är inte för tunga för honom. Han blir inte stressad av våra bekymmer. Vi skulle få en frid och en vila som vi inte trodde fanns. {VK 120.2}

Låt dina sinnen fyllas av intryck. Gläds över jordens skönhet, men låt dina tankar vandra vidare till den värld som ska komma. Där ska det inte finnas synd och död. Över naturen ska inte förbannelsens skugga vila. Se de räddades hem för din inre syn. Det blir härligare än bilderna i fantasin. Ja, mera underbart än vi kan tänka oss. Naturen skiftar. Gud har lagt ned så många olika gåvor i den. I dess växlingar får vi bara en liten glimt av hans härlighet. Det står skrivet: ”Vi förkunnar . . . vad inget öga sett och inget öra hört och ingen människa anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom.” 1 Kor 2:9. {VK 120.3}

Naturvetaren och poeten kan säga mycket om naturen, men ingen gläder sig så mycket över jordens skönhet som den kristne. Han ser Guds händers verk. Han ser sin faders kärlek i varje blomma, varje buske, varje träd. Kullarna och dalarna, floderna och sjöarna är uttryck för Guds kärlek. Bara den som kan se hur Gud visar sin kärlek till människan med dessa skiftande landskap förstår att sätta riktigt värde på dem. {VK 121.1}

Gud talar till oss genom att gripa in i våra liv. Han talar till oss genom sin helige Ande som påverkar vårt inre, han undervisar oss dagligen genom det som händer oss om vi bara är öppna så att vi kan ta det till oss. Han ger oss ledning när vår tillvaro förändras. David säger i en psalm: ”Herrens kärlek fyller hela jorden. Ps 33:5. Han tänker på Guds kloka förutseende. ”Den som är vis skall ge akt på detta och be¬sinna Herrens godhet.” Ps 107:43. {VK 121.2}

Gud talar till oss i sitt ord. Här får vi en klarare bild av hans karaktär. Vi ser hur han möter människor och hur han behandlar dem. Vi ser hans stora räddningsverk. Den bibliska historien öppnas för oss. Vi möter patriarker och profeter och andra heliga män från forna tider. De var människor som vi. Jak 5:17. Vi ser hur de kämpade med samma svårigheter som vi gör. Vi ser hur de föll för frestelser som vi. Ändå fick de nytt mod. Gud gav dem nåd och genom den vann de seger. Berättelserna om dem uppmuntrar oss när vi försöker leva rättfärdigt. Vi läser om viktiga erfarenheter som Gud gav dem. Vi läser om den kärlek och välsignelse de fick. Ljuset lyste för dem. Vi förstår att de fick nåd att göra något stort för Gud. Anden som inspirerade dem tänder en helig eld i våra hjärtan. Vi längtar efter att likna dem. Vi vill vandra med Gud som de gjorde. {VK 122.1}

Jesus talade om skrifterna i Gamla testamentet när han sa: ”Det är dessa som vittnar om mig.” Joh 5:39. Detta gäller ännu mer Nya testamentet. Ja, hela Bibeln talar om Jesus Kristus. Bara genom honom har vi hopp om evigt liv. Det berättas om honom i Bibelns första kapitel. Han (Ordet) skapade allting, för ”allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till”. Joh 1:3. Han uttalar löftet i Bibelns sista kapitel. Han säger: ”Se, jag kommer snart.” Upp 22:12. Om du vill lära känna Jesus, ska du studera din bibel. {VK 123.1}

Fyll dig med Guds ord. De orden är det levande vattnet som släcker din brinnande törst. De är det levande brödet från himlen. Jesus säger: ”Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod äger ni inte livet.” Joh 6:53. Och han förklarar själv vad han menar: ”De ord jag har talat till er är ande och liv.” Joh 6:63. Vår kropp byggs upp av det som vi äter och dricker. Det finns ett kretslopp i naturen och så är det också i den andliga världen. Vi växer av det som vi föder tankarna med. När vi läser Bibeln och tar till oss andlig mat stärks vår andliga natur. {VK 123.2}

Guds plan om räddning är ett ämne som änglarna vill förstå. De räddade kommer att studera den och sjunga om den i hela evigheten. Är den då inte värd ett grundligt studium nu? Vi bör tänka på Jesus kärlek och hans oändliga barmhärtighet. Med en känsla av högtidligt allvar bör vi dröja vid hans stora offer. I våra tankar skulle vi stanna inför honom som är vår frälsare och förebedjare så att hans karaktär blir levande för oss. Vi bör meditera över Guds plan om räddning och tänka på Jesus uppdrag. Han kom för att rädda sitt folk från deras synder. {VK 124.1}

Vår tro blir starkare när vi tar oss tid att tänka på himmelska ämnen. Vår kärlek växer och våra böner kan alltmer behaga Gud. Vi ber med mer tro och kärlek. Vi ber allt innerligare och förstår i högre grad vad vi ska be om. Vi litar mer på Jesus och vi släpper honom inte. Dagligen får vi uppleva att han har kraft. Han kan helt och fullt rädda alla som kommer till Gud genom honom. {VK 124.2}

När vi tänker på Frälsarens fullkomliga karaktär får vi en längtan efter att bli helt förvandlade. Vi längtar efter att bli skapade på nytt så att vi liknar honom i hans renhet. Vi känner en längtan efter att likna honom som vi tillber. Den längtan blir som en hunger och törst inom oss. Ju mer vi tänker på honom desto mer kommer vi att vittna om honom för andra. Vi kommer att visa världen vem Jesus är. {VK 125.1}

Bibeln blev inte skriven bara för lärda män. Nej, den blev skriven för oss vanliga människor. Det vi behöver veta för att bli räddade är inte svårt att förstå. Det är klart som den ljusaste dag. Ingen kan missförstå det. Ingen kan ta fel, utom de som följer sitt eget omdöme i stället för att rätta sig efter det som Gud tydligt har visat. {VK 125.2}

Var och en av oss måste studera Guds ord för sig själv. Vi ska inte utan vidare godta vad andra påstår att Bibeln lär. Om vi låter andra tänka för oss kommer vi att bli slöa. Vår tankeförmåga krymper. Om vi inte övar oss i att förstå andliga ting blir vi andliga dvärgar. Det kan gå så långt att vi inte kan fatta den djupare meningen i Guds ord. Vi bör öva våra tankar genom att koncentrera dem på teman som är värda att tänka över. Förståndet får större spännvidd om vi försöker kartlägga olika ämnen i Bibeln. Vi ska jämföra olika verser med varandra och försöka förstå de andliga sammanhangen. {VK 125.3}

Ingenting kan stärka vårt förstånd som studiet av Bibeln. Ingen annan bok kan höja tankarna så. Sanningarna i Guds ord omfattar så mycket. De gör karaktären ädel och stärker våra förmågor. Vad skulle hända om människorna studerade Guds ord som de borde? De

skulle få ett rikare tankeliv. De skulle utveckla goda egenskaper. De skulle stå fast vid sina beslut och få en karaktärsfasthet som inte är vanlig i vår tid. {VK 126.1}

Man kan inte få mycket glädje av att läsa Bibeln om man läser den flyktigt. Det är faktiskt så att man kan läsa igenom hela Bibeln utan att uppleva skönheten i den. Man ser inte djupet i texterna och fattar inte att det finns dolda betydelser. Stanna vid en vers tills betydelsen av den står klar för tanken. Det är viktigt att förstå vad det står i texten om Guds plan om räddning. Det är mer värdefullt än att plöja igenom en massa kapitel utan att ha ett särskilt mål för studiet. Om man läser på det sättet får man inte ut mycket av sin läsning. {VK 126.2}

Ha Bibeln med dig. Läs den när du får tillfälle till det. Försök att lära dig det du läser utantill. Till och med när du går på gatan kan du då läsa en vers och tänka på den. På det sättet lägger du texten på minnet. {VK 127.1}

Om vi vill att bibelstudiet ska ge oss vishet ska vi studera uppmärksamt. Vi ska be när vi läser. Vissa delar av Bibeln är så klara och tydliga att de inte kan missförstås men andra delar är svårare att förstå. Betydelsen ligger ibland gömd under ytan och man får inte tag på den när man först läser. Text måste jämföras med text. Vi måste söka uppmärksamt och be till Gud om hjälp att förstå. När vi läser på det sättet kommer våra ansträngningar att bli rikt belönade. {VK 127.2}

Den som söker efter dolda sanningar i sin bibel liknar en gruvarbetare som gräver efter dyrbara metaller. Om han söker ihärdigt efter de gömda skatterna kommer han att finna värdefulla sanningar i Guds ord. De ligger gömda under ytan. En slarvig sökare hittar dem inte. För den som tänker igenom de inspirerade orden blir de till strömmar som flödar fram från livets källa. {VK 127.3}

Vi bör aldrig läsa Guds ord utan att be. Innan vi slår upp Bibeln bör vi be att den helige Ande ska lysa upp ordet. Vår bön kommer att bli hörd. Natanael kom till Jesus som utropade: ” ’Där är en sann israelit, en som är utan svek.’ Natanael frågade: ’Hur kan du känna mig?’ Jesus svarade: ’Innan Filippos ropade på dig, såg jag dig under fikonträdet.’” Joh 1:47, 48. Jesus ser oss också när vi är i vår hemliga bönevrå. Om vi ber honom om ljus så att vi kan finna sanningen, hör han oss. Änglar från ljusets värld kommer att vara med dem som ödmjukt söker efter Guds ledning. Den helige Ande upphöjer Frälsaren och förhärligar honom. Det är den helige Andes uppgift att visa oss Jesus. Han låter oss se hans renhet och rättfärdighet. Vi får se den underbara räddning som vi får genom honom. Jesus säger: ”Av mig skall han ta emot det han låter er veta.” Joh 16:14. Sanningens ande är den ende som kan lära oss förstå Guds sanning så att betydelsen blir fullständig. Gud måste sätta oerhört stort värde på människan. Tänk att han sände sin son och att han dog för oss. Han sände sin Ande som vår lärare. Han är alltid vår vägvisare. {VK 128.1}

Kapitel II - Bönens Välsignelse

Gud talar till oss genom naturen och genom sitt ord. Han talar till oss genom att lägga ting till rätta i våra liv. Han talar också till oss genom sin helige Ande. Men det räcker inte. {VK 130.1}

Vi behöver också tala med honom och öppna oss för honom. För att få andligt liv behöver vi gemenskap med vår himmelske far. Vi behöver kraft från honom. Vi kan känna oss dragna till honom. Vi kan studera hans verk. Vi kan tänka på hans barmhärtighet och välsignelser, men det är inte gemenskap med Gud. Det är inte det vi förstår med gemenskap. För att kunna ha gemenskap med honom måste vi ha någonting att säga honom om våra liv. {VK 130.2}

Att be är att öppna hjärtat för Gud som för en vän. Inte för att det är nödvändigt att låta Gud veta hur vi har det utan för att vi ska bli beredda att ta emot honom. Bönen drar inte ner Gud till oss utan den lyfter upp oss till honom. {VK 130.3}

När Jesus var på jorden lärde han sina lärjungar hur de skulle be. Han uppmuntrade dem att lägga fram sina dagliga behov för Gud. De skulle låta Gud ta hand om deras problem. Han försäkrade dem att Gud skulle höra deras böner. Den försäkran gäller också oss. {VK 131.1}

Jesus själv bad ofta när han levde bland människorna på jorden. Vår frälsare blev ett med oss i våra behov och svagheter. Han ropade till sin far och bad om ny styrka, så att han skulle kunna klara av sina dagliga plikter. Han bad om kraft för att gå igenom prövningar. Han är vårt föredöme i allting. Han är en bror i våra svagheter, ”en som har prövats på alla sätt och varit som vi”. Heb 4:15. Eftersom han var syndfri ryggade han tillbaka för det onda. Han kämpade och led i sitt inre i denna syndens värld. Han måste be för han hade mänsklig natur. Bönen var både ett behov och en välsignelse för honom. Han fann tröst och glädje i gemenskapen med sin far. Tänk att han som är vår frälsare och Guds son hade behov av att be. Hur mycket mer bör inte vi som är svaga, syndiga, dödliga människor känna behovet av att be innerligt hela tiden. {VK 131.2}

Vår himmelske far väntar på att få ge oss hela sin rika välsignelse. Tänk vilken förmån vi har som kan få komma till Gud och dricka av hans kärleks källa. Är det inte underligt att vi ber så lite? Gud är villig att lyssna på oss. Han är beredd att lyssna på varje uppriktig bön. Han vill höra sitt minsta barn och så vill vi inte berätta för honom om våra behov. Vad tänker himlens änglar om människorna? De är hjälplösa stackare som är utsatta för frestelser och ändå ber de så lite och har så liten tro. Guds hjärta brinner av kärlek. Han är beredd att ge dem mer än de kan tänka eller be om och ändå ber de så lite. {VK 132.1}

Änglarna älskar att tillbe Gud och böja sig inför honom. De vill helst av allt vara nära honom. Gemenskapen med Gud är deras största glädje. Men denna jordens barn tycks vara nöjda med att leva utan den helige Andes ljus och utan hans närvaro. De behöver verkligen den hjälp som bara Gud kan ge. Ändå tycks de vara tillfredsställda utan att ha gemenskap med honom. {VK 132.2}

Den ondes mörker omger dem som försummar att be. Han viskar sina frestelser i deras öron och lockar dem att synda. Allt beror på att de inte utnyttjar den förmån som bönen är. Hur kan det komma sig att Guds barn inte har lust att be när bönen är nyckeln i trons hand? Med den nyckeln kan vi öppna himlens förråd. Där finns den allsmäktiges oändliga skatter. Om vi inte ber hela tiden är det risk att vi blir likgiltiga. Om vi inte är på vår vakt är det risk att vi viker av från den rätta vägen. Vår fiende försöker hela tiden blockera vägen till nåden. Han försöker bryta vår förbindelse med Gud. Han vill inte att vi genom tro och bön ska få nåd och kraft att motstå frestelse. {VK 133.1}

Det finns vissa villkor för att Gud ska höra oss och svara på våra böner. Det första är att vi känner behovet av hans hjälp. Då kan vi förvänta oss att han hör. Han har lovat: ”Jag skall utgjuta vatten över det som törstar och strömmar över det torra.” Jes 44:3. De som längtar efter Gud och hungrar och törstar efter rättfärdighet kommer säkert att få sitt behov fyllt. De måste vara öppna för Guds andes inflytande. Då kan de få Guds välsignelse. {VK 133.2}

Vårt stora behov är ett skäl till att Gud vill hjälpa oss. Det är ett rop till Gud. Men vi måste själva söka Gud i bön. Vi måste be honom att han ska ge oss det vi behöver. Han säger: ”Be, så skall ni få.” Matt 7:7. ”Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom?” Rom 8:32. {VK 134.1}

Om vi ser att vi gör fel och håller fast vid någon synd som vi är medvetna om, kommer Herren inte att höra oss. Han hör alltid den som sörjer över sin synd och ångrar sig. När vi har rättat till alla de fel som vi vet att vi har kan vi tro att Gud svarar på våra böner. Vi kan inte få tillträde till Gud genom egna förtjänster. Det är värdet av det som Jesus har gjort som ger oss räddning. Det är hans blod som renar oss. Men det finns också något som vi ska göra för att han ska ta emot oss. Vi ska uppfylla villkoren. {VK 134.2}

Vi ska tro. Tron bär fram den kraftfulla, verksamma bönen. ”Utan tro kan ingen finna nåd hos honom. Ty den som vill nalkas Gud måste tro att han finns och att han lönar dem som söker honom.” Heb 11:6. Jesus sa till sina lärjungar: ”Tro att ni skall få allt det ni ber om i er bön, då blir det så.” Mark 11:24. Tar vi honom på orden? {VK 135.1}

Denna försäkran är så omfattande. Den är obegränsad. Han som har gett oss löftet är trofast. Även om vi inte får just det vi ber om, ska vi ändå tro att Gud hör oss. Vi ska tro att han kommer att svara på våra böner. Vi gör så ofta misstag. Vi kan inte se in i framtiden. Därför ber vi ibland om sådant som inte kan bli till välsignelse. Han ger oss det som vi själva skulle ha önskat om vi hade fått se med Guds ögon. Då hade vi sett allt som det verkligen är. När det ser ut som om vi inte får svar på våra böner ska vi klamra oss fast vid löftet. Bönesvaret kommer säkert då tiden är mogen. Vi kommer att få den välsignelse som vi bäst behöver. {VK 135.2}

Om vi menar att vår bön för någonting bestämt ska besvaras på det sätt som vi vill, är vi övermodiga. Gud är så vis och klok att han inte tar fel. Han är så god att han inte håller tillbaka något gott från dem som är uppriktiga. Var inte rädd för att lita på honom även om du inte får

bönesvar på en gång. Lita på hans säkra löfte: ”Be, så skall ni få.” Matt 7:7. Vi ska inte tvivla och vara oroliga. Vi ska inte försöka få klarhet i allt innan vi kan tro. Då kommer vi bara att bli ännu mer förvirrade. Om vi kommer till Gud och känner oss så hjälplösa och beroende som vi faktiskt är, kommer han att lyssna till vårt rop. Vi bör berätta för Gud om våra behov med ödmjuk tro och tillit. Gud vet ju allt. Han ser hela skapelsen. Han styr allting med sin vilja och sitt ord. Han kan höra oss och lyssnar på vår bön och låter ljuset lysa i oss. Genom uppriktig bön får vi förbindelse med hans tankar. Frälsaren böjer sig över oss i kärlek och medkänsla. Hans ansikte är vänt mot oss. Vi får kanske inte något synligt bevis för det men så är det. Vi känner kanske inte hans beröring men hans hand rör ömt och kärleksfullt vid oss. {VK 135.3}

När vi kommer till Gud för att be om nåd och välsignelse bör vi ha kärlek i hjärtat. Det är viktigt att vi är villiga att förlåta. Hur kan vi be: ”Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.” Matt 6:12. Hur kan vi be så om vi är hårda och oförsonliga? Om vi väntar oss att våra böner ska bli hörda måste vi förlåta andra. Vi ska förlåta dem lika mycket som vi själva vill bli förlåtna. {VK 136.1}

Om Gud ska höra våra böner, måste vi be uthålligt. Om vi vill växa i tro och erfarenhet bör vi alltid be. Var ”ihärdiga i bönen”. ”Vaka och be under tacksägelse.” Rom 12:12; Kol 4:2. Petrus uppmanade de troende: ”Var . . . nyktra, så att ni kan be.” 1 Pet 4:7. Paulus skriver: ”När ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskningar.” Fil 4:6. ”Ni, mina kära”, skriver Judas, ”skall bygga ert liv på er allra heligaste tro under bön i helig ande. Håll er kvar i Guds kärlek.” Jud 20, 21. När vi ber hela tiden är vi förenade med Gud. Det är inga avbrott i kontakten. Guds liv strömmar in i oss. Renhet och helighet flyter tillbaka till Gud från våra liv. {VK 137.1}

Låt ingenting hindra dig från att be. Det är nödvändigt att be flitigt. Ansträng dig på alla sätt för att hålla din förbindelse med Jesus öppen. Sök efter varje tillfälle att vara med när man samlas till bön. De som verkligen söker efter gemenskap med Gud kommer att vara med på bönemötena. De kommer att vara trofasta och göra sin plikt. De kommer att ivrigt ta vara på alla de välsignelser de kan få. De kommer att utnyttja varje tillfälle att vara med där himlens ljus kan lysa på dem. {VK 137.2}

Vi bör be i våra familjer. Framför allt bör vi inte försumma den enskilda bönen för den är vårt inre liv. Vårt andliga liv kan inte blomstra om vi försummar bönen. Det räcker inte med bön i familjen och bön i församlingen. Låt oss öppna vårt inre för Gud i ensamheten. Hans granskande blickar ser oss. När vi ber i enrum är det bara Gud som får höra. Inga nyfikna öron ska få höra oss när vi kommer till honom med våra bekymmer. I ensamheten ber vi utan att bli störda. Ingenting utifrån påverkar våra sinnen. Stilla och innerligt söker vi Gud. En ljuvlig frid kommer från honom och den blir kvar hos oss. Den kommer från honom som ser oss i ensamheten och hör vårt hjärtas bön. I stilla och enkel tro har vi gemenskap med Gud. Av ljuset från honom samlar vi styrka så att vi kan motstå frestelser. Gud är vår styrka i kampen mot Satan. Han är vårt skydd. Han är vår starka borg. {VK 138.1}

Be i enrum. Lyft ditt hjärta i bön till Gud när du håller på med ditt dagliga arbete. På det sättet vandrade Henok med Gud. Dessa tysta böner är som dyrbar rökelse som stiger upp inför nådens tron. Satan kan inte övervinna den som håller gemenskap med Gud. {VK 139.1}

Det finns ingen tid och ingen plats där vi inte kan be. Det finns ingenting som kan hindra oss att vara fyllda med bönens ande. Mitt i trängseln bland människor på gatan kan vi be. När vi är i färd med att göra upp en affär kan vi be. Det gjorde Nehemja när han kom med sin begäran till kung Artaxerxes. Var vi än är kan vi finna en bönevrå där vi kan tala med Gud. Alltid bör dörren till vårt hjärta stå öppen för Jesus så att han kan komma in och stanna kvar hos oss. Han är vår gäst. Han kommer till oss från himlen. {VK 139.2}

Även om världen omkring oss är förorenad kan vi andas in himmelsk luft. Vi behöver inte bli smittade även om vi har fördärvet omkring oss. Vi behöver inte släppa in smutsiga fantasier och tankar som inte är heliga. Vi kan stänga alla dörrar och leva i en himmelsk atmosfär. Det kan vi göra genom att lyfta våra tankar och känslor till Gud. När vi ber uppriktigt är han nära oss. De som har öppna hjärtan och vill ta emot Guds hjälp och välsignelse omges av en helighet som inte finns på jorden. De har hela tiden gemenskap med himlen. {VK 139.3}

Vi behöver en klarare bild av Jesus. Vi behöver förstå den eviga verkligheten mer fullständigt. Då kommer vi att förstå vad som har verkligt värde. Heligheten är vacker. Den skönheten måste fylla Guds barns hjärtan. För att det ska kunna ske, måste Gud få visa oss det som tillhör himlen. Vi bör söka efter det. {VK 140.1}

Se uppåt! Sträck dig mot Gud! Då kan han ge dig en försmak av himlen. Vi kan hålla oss så nära Gud att våra tankar riktas mot honom i varje oväntad prövning. Vi kommer att vända oss till honom lika naturligt som blommorna vänder sig mot solen. {VK 140.2}

Gå till Gud med dina behov, dina glädjeämnen, dina sorger och bekymmer. Låt Gud få veta vad du ängslas för. Ingen börda är för tung för honom. Du kan inte trötta ut honom. Han räknar alla håren på ditt huvud. Han struntar inte i sina barns behov. ”Herren är rik på medlidande och barmhärtighet”, står det i Bibeln. Jak 5:11. Gå till honom med allt som ger dig huvudbry. Hans hjärta klappar för oss. Han känner medlidande när vi talar om våra sorger. Inget problem är för stort för honom för han håller världarna i sin hand och styr allt i universum. Om någonting stör vår frid lägger han märke till det även om det är en småsak. Han läser vårt livs historia och inget kapitel är för mörkt för honom. Det finns ingenting som är så tilltrasslat att inte han kan reda ut det. Ingen olycka kan drabba hans minsta barn utan att han ser det. Han lägger märke till om vi är stressade och oroliga. Han intresserar sig för allt som händer oss. Om vi är glada och muntra ser han det. Ingen uppriktig bön kommer över våra läppar utan att vår far i himlen vet om det. ”Han helar dem som har förkrossade hjärtan, deras sår förbinder han.” Ps 147:3. Gud står i förbindelse med varje människa för sig. Han är så personligt intresserad av var och en som om det var den enda som hans älskade son hade dött för. {VK 141.1}

Jesus sa: ”Den dagen skall ni be i mitt namn, och jag säger inte att jag skall be till Fadern för er, ty Fadern själv älskar er . . . har utvalt er . . . då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn.” Joh 16:26, 27; 15:16. Att be i Jesus namn betyder mer än att bara nämna Jesus namn i början och slutet av bönen. Det är att be i Jesus anda och att ha hans sinnelag. Det är att tro på hans löften och att lita på hans nåd. Det är att göra hans verk. {VK 142.1}

Gud vill inte att vi ska dra oss undan från världen. Han kräver inte att vi ska bli eremiter och munkar och bara hålla på med andaktsövningar. Vi ska likna Jesus. Han bad i ensamhet på berget och levde bland människorna. De som inte gör annat än att be kommer snart att tröttna på det. Om de inte slutar att be kommer deras böner att bli tomma och formella. Om de håller sig borta från andra människor och kristna plikter vad behöver de då be för? Om de inte vill bära sitt kors och inte arbetar för sin Mästare kommer deras böner att förlora sitt innehåll. De ber då för sina egna behov och deras böner blir självviska. De kan inte be för mänsklighetens behov. De kan inte be för att Guds rike ska utbredas. De ber inte ivrigt om kraft så att de kan arbeta för sin Herre. {VK 142.2}

Vi behöver uppmuntra varandra i tjänsten för Gud. Om vi inte träffas för att styrka varandra går vi miste om mycket. Guds ord står inte så levande för oss och det som står i Bibeln tycks inte vara så viktigt. Ljuset tränger inte in i oss så att vi blir väckta av det. Vi påverkas inte så att vi blir helgade. Vårt andliga liv försvagas. När vi kristna umgås och inte kan sätta oss in i varandras situation förlorar vi mycket. Den som stänger in sig och bara lever för sig själv uppfyller inte Guds plan. När vi utvecklar våra sociala anlag på rätt sätt fylls vi av medkänsla för andra. Det betyder också att vi växer i vår tjänst för Gud och blir styrkta. {VK 143.1}

De kristna bör samlas och tala om Guds kärlek och om hans plan om räddning. Det är underbara saker som vi blir stimulerade av att tala om. Vi blir till välsignelse för varandra. Vi blir själva värmda och uppmuntrade. Varje dag kan vi lära oss mer om vår himmelske far och få nya erfarenheter av hans nåd. Då längtar vi efter att tala om hans kärlek och när vi gör det kommer våra hjärtan att bli värmda och uppmuntrade. Om vi tänkte mer på Jesus skulle hans närvaro fylla oss mer. Om vi talade mer om honom och mindre om oss själva skulle vi få uppleva mycket mer av honom. {VK 143.2}

Om vi bara tänkte på Gud så snart vi såg bevis för hans omsorg om oss så skulle han alltid finnas kvar i våra tankar. Vi ska alltid vara glada över att få tala om honom och tacka och lovprisa honom. {VK 144.1}

Vi talar om det som intresserar oss. Det kan handla om vårt dagliga liv. Vi talar om våra vänner för att vi älskar dem. Vi delar varandras sorger och glädjeämnen. Har vi då inte oändligt mycket större orsak att älska Gud än våra vänner? Den främsta platsen i vårt liv tillhör honom. Det bör vara den naturligaste sak i världen att tänka på honom först och att tala om hans godhet och makt. Han har gett oss rika gåvor. Vi får inte bli så upptagna av gåvorna att vi inte har något att ge till honom. Nej, hela tiden bör de påminna oss om honom. Med

kärlekens band skulle de binda oss vid honom. Vi skulle tacka vår far i himlen som gör så mycket gott för oss. {VK 144.2}

Vi har så lätt för att dröja vid det låga och jordiska. Låt oss lyfta blicken till den öppna dörren till himlens helgedom. Där strålar Guds ljus från Jesus ansikte. Han kan ”helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud”. Heb 7:25. {VK 145.1}

Tacka Gud mer ”för hans godhet, hans underbara gärningar mot människor”. Ps 107:8. När vi har våra andakter bör vi inte bara be och begära. Vi ska inte vara så upptagna av våra egna behov att vi glömmer de välsignelser som vi har fått. Vi ber för lite men vi tackar också för lite. Ofta glömmer vi att tacka. Hela tiden är Gud god mot oss. Vi får hans välsignelser. Tänk så lite vi prisar och ärar honom för det. Så sällan vi visar vår tacksamhet. {VK 145.2}

När israeliterna samlades till gudstjänst förr i tiden, sa Herren till dem: ”Häll måltid där inför Herren, er Gud, och gläd er tillsammans med era familjer över allt vad era mödor gett, över Herrens, din Guds, välsignelse.” 5 Mos 12:7. Det som vi gör till Guds ära ska vi göra med glädje. Med tacksamhet och lovsång ska vi tjäna honom och inte med dystra miner. {VK 145.3}

Vår Gud är en mild och barmhärtig far. Vårt arbete för honom ska vi inte uppleva som tungt och tråkigt. I stället ska vi känna lust och glädje för att vi får tillbe Herren och vara med i hans verk. Inte vill väl Gud att hans barn ska uppträda som om han var en hård och sträng arbetsgivare. Han har lagt tillrätta en fantastisk plan om räddning för oss. Han är vår bäste vän. När vi tillber honom kan vi vänta oss att han är med oss, att han tröstar och välsignar oss. Han fyller våra hjärtan med glädje och kärlek. {VK 146.1}

Herren vill att hans barn ska känna tillfredställelse i sitt verk för honom. De ska få uppleva mer glädje än hårt slit. Han vill att de som kommer för att tillbe ska vända hem med tankarna fyllda av Guds kärlek och omsorg. Han vill att det ska bli till uppmuntran för dem i deras dagliga arbete så att de kan få nåd att vara ärliga och trofasta i allt de gör. {VK 146.2}

Vi måste samlas omkring korset. Jesus och honom som korsfäst skulle vara det som vi tänker på och talar om. Det bör fylla oss med väldig glädje. Alla välsignelser som vi får av Gud ska få finnas kvar i vårt medvetande. När vi får klart för oss hur stor hans kärlek är ska vi vara villiga att lämna allt i hans händer. De händerna spikades ju på korset för vår skull. {VK 147.1}

På lovsångens vingar kan vi närma oss himlen. Där tillber man Gud med sång och musik. När vi uttrycker vår tacksamhet ger vi honom vår hyllning. Vi tillber honom som änglaskarorna tillber. Vi instämmer med dem och lovprisar Gud på ett liknande sätt. ”Den som offrar tacksägelse ärar mig.” Ps 50:23. Låt oss med högtidlig glädje komma inför vår skapare med ”lovsångens toner”. Jes 51:3. {VK 147.2}

Kapitel 12 - Vad ska man göra med Tvivel?

Många kristna kämpar med tvivel. Det gäller särskilt dem som är nyomvända. Det finns mycket i Bibeln som de inte kan förklara eller riktigt förstå. Satan använder sig av det för att rubba deras tro på Bibeln som Guds uppenbarelse. De frågar sig: ”Hur kan jag veta vad som är den rätta vägen? Om Bibeln verkligen är Guds ord, hur kan jag då slippa att tvivla och vara osäker?” {VK 148.1}

Gud ber oss aldrig att tro utan att ge oss tillräckligt tydliga tecken som vi kan grunda vår tro på. Det finns bevismaterial som talar till vårt förnuft. Det gäller Guds existens och hans karaktär. Det finns gott om vittnesbörd om att det går att lita på hans ord. Ändå har Gud inte tagit bort möjligheten att tvivla. Vår tro måste vila på vittnesbörd inte på synliga bevis. De som vill tvivla kommer att få tillfälle till det. De som verkligen vill veta sanningen kommer att finna mycket som stöder deras tro. {VK 148.2}

Vi är ofullkomliga människor. Vi kan inte helt och fullt förstå Guds karaktär och handlingar. Han är evig. Han är obegränsad. Vi har begränsat förstånd. Hans heliga väsen kan inte förklaras. Inte ens den mest skärpta tänkare kan göra det. Inte heller den som har högst utbildning. Gud är och förblir gåtfull. ”Kan du tränga in i Guds hemligheter, in i den Väldiges fullkomlighet? Högre än himlen är den — vad kan du göra? — djupare än dödsriket — vad förstår du?” Job 11: 7, 8. {VK 149.1}

Aposteln Paulus utropar: ”Vilket djup av rikedom, vishet och kunskap hos Gud! Aldrig kan någon utforska hans beslut eller spåra hans vägar.” Rom 11:33. Men fastän ”moln och töcken omger honom”, ”på rätt och rättfärdighet vilar hans tron”. Ps 97:2. När vi ser på hans ledning i våra liv kan vi förstå att han älskar oss med gränslös kärlek. Det är den kärleken som driver honom att handla. Det är den kärleken som är förenad med oändlig styrka. Vi kan bara förstå så mycket av hans planer som det är nyttigt för oss att känna till. Utöver det får vi lita på hans allsmäktiga händer och hans kärleksfulla hjärta. {VK 149.2}

Vi kan inte helt förstå Gud och känna hans egenskaper. Vi kan inte heller förstå allting i hans ord. Många ämnen är gåtfulla. Hur synden kom in i världen är ett sådant ämne. Hur Jesus blev människa kan vi inte förstå. Inte heller hur vi blir födda på nytt eller hur uppståndelsen går till. Vårt förstånd räcker inte till för att fatta det. Vi är ju bara människor. Det är för djupt. Vi kan inte förklara det. Men det finns ingen orsak att tvivla på Guds ord för den skull. Vi ska inte tvivla för att vi inte kan förstå alla hemligheter i det som han har planlagt. {VK 150.1}

I naturen finns det mycket som vi inte kan utforska. Inte ens de visaste filosofer kan förklara de enklaste livsformerna. De kan inte förstå naturens hemligheter. Överallt finns det sådant som vårt begränsade förstånd inte kan fatta. Då är det väl inte så underligt att det finns hemligheter i den andliga världen. Svårigheterna beror bara på att vår tankeförmåga inte räcker till. Den är för snäv. I Bibeln har Gud gett oss nog med bevis för att hans ord är gudomligt. Vi ska inte tvivla på Bibelns ord. Det är klart att det som han har sett i förväg och som ingår i hans planer kan vara dolt för oss. Aposteln Petrus skriver att det finns sådant i

Bibeln som är svårt att förstå. ”I alla sina brev när han talar om dessa ting . . . finns somligt som är svårt att förstå, och detta liksom vad som står i de övriga skrifterna förvränger okunniga och obefästa människor, till sitt eget fördärv.” 2 Pet 3:16. De svårtolkade ställena har tvivlare använt som argument mot att Bibeln är gudomlig. I själva verket visar också de svå-raste texterna att Bibeln är inspirerad av Gud. De är starka bevis för det. Tänk om vi som har begränsat förstånd kunde begripa allt som sägs om Gud i Bibeln. Tänk om vi fullt ut kunde fatta hans storhet och majestät! Kunde vi då tro att Gud står bakom det som har skrivits? Vilken tillit ger det oss till Guds ords auktoritet? Men nu har vi kännetecken på att hans ord är inspirerat. Just det upphöjda och hemlighetsfulla i framställningen bör få oss att tro att Bibeln är Guds ord. {VK 150.2}

Bibeln uppenbarar sanningen på ett enkelt sätt. Den anpassar sig helt och hållet till människans behov och är ett svar på hennes längtan. Högt utbildade människor har blivit förvånade över det. De har blivit fascinerade. Men också enkla och outbildade människor kan förstå räddningens väg när de läser Bibeln. Att sanningen är lättillgänglig betyder inte att ämnena som behandlas är enkla. De är så upphöjda att de ligger långt över vad människor egentligen kan fatta. Vi kan bara ta emot dem för att de kommer från Gud. Så är det med hans plan om räddning. Den läggs fram på ett så enkelt sätt att varje människa kan ta de steg hon måste ta i ånger inför Gud och tro på Herren Jesus. Gud har visat hur man blir räddad. Men bakom dessa sanningar som är enkla att förstå finns hemligheter. Där ligger Guds härlighet gömd. Där finns det djup som vår tanke inte kan fatta. Ändå blir de som uppriktigt söker efter sanningen inspirerade. De fylls av vördnad och tro. Ju mer de granskar Bibeln desto mer övertygade blir de om att den är den levande Gudens ord. Förnuftet böjer sig inför Gud och för storheten i det som han har uppenbarat. {VK 152.1}

När vi erkänner att vi inte helt och fullt kan förstå Bibeln, talar vi om att vårt förstånd är begränsat. Vårt mänskliga förstånd är inte anpassat till det oändliga och Guds förstånd är utan gräns. Vi kan inte utforska det. Vi kan inte förstå hans tankar och planer. Han är Gud. Han är allvetande. {VK 153.1}

De som tvivlar och de som inte alls tror på Gud tar avstånd från hans ord. De gör det därför att de inte kan förstå hemligheterna i Bibeln. En del som säger att de tror på Bibeln är också frestade att tvivla. Aposteln säger: ”Se till, bröder, att ingen av er är ond och trolös i sitt hjärta och avfaller från den levande Guden.” Heb 3:12. Det är rätt att studera Guds ord nog-grant. Vi ska ta del av undervisningen i det och försöka förstå ”djupen hos Gud”, det som nu är uppenbarat i Bibeln. Se 1 Kor 2:10. ”Det fördolda hör Herren, vår Gud, till, och det uppenbarade tillhör oss.” 5 Mos 29:29. {VK 153.2}

Satan försöker leda människors forskning på avvägar när de studerar Bibeln. Han använder sig av stolthet. När man har höga tankar om sin egen förmåga vill man inte erkänna att man inte förstår texten som Gud har inspirerat. Det känns förödmjukande. Otåligheten ligger på lur när man inte kan förklara allt i Guds ord. Människor har inte tålamod att vänta tills Gud finner det lämpligt att visa sanningen för dem. De tror att deras mänskliga visdom

räcker för att de ska förstå hans ord. De behöver inte Guds hjälp. När de inte lyckas förstå delar av texten tror de inte att den kommer från Gud. De förnekar faktiskt dess gudomliga auktoritet. {VK 154.1}

Det är så att många läror och idéer som folk tror kommer från Bibeln, inte alls hör hemma där. De stämmer inte med det inspirerade ordet. De står i själva verket i strid med tankemönstret i Bibeln. På grund av det har många blivit förvirrade och börjat att tvivla. Men det är inte Guds ord som är skuld till det. Det beror på människornas förvrängningar. {VK 154.2}

Vi är Guds skapade varelser. Om det var möjligt för oss att helt och fullt förstå Gud och hans verk skulle det inte finnas fler sanningar för oss att upptäcka. Vår kunskap skulle inte växa. Vårt förstånd skulle inte utvecklas. Vårt känsloliv skulle inte mogna. Gud skulle inte längre vara det högsta. Människan skulle ha nått gränsen för kunskap och utveckling. Hon skulle inte kunna nå längre. Vi ska tacka Gud för att det inte är så. Gud är oändlig. ”I honom finns vishetens och kunskapens alla skatter gömda.” Kol 2:3. Under evigheten kommer människor hela tiden att fortsätta att forska och studera. De kommer hela tiden att lära sig mer om Guds vishet, godhet och makt. Hans skattkammare kommer aldrig att tömmas. {VK 154.3}

Det är Guds avsikt att vi redan nu i detta livet ska lära oss mer om hans ord. Han vill att Bibelns sanningar ska lysa allt klarare för hans folk. Vi kan få denna kunskap på ett enda sätt. Det är bara om den helige Ande lyser upp ordet som vi kan förstå det. Ordet gavs ju genom Anden. ”Så vet heller ingen vad som är i Gud utom Guds Ande.” 1 Kor 2:11. ”Anden . . . utforskar allt, också djupen hos Gud.” 1 Kor 2:10. Frälsaren gav sina efterföljare detta löfte: ”När han kommer, sanningens ande, skall han vägleda er med hela sanningen.” Joh 16:13,14. {VK 155.1}

Gud vill att vi ska öva upp vår tankeförmåga. När vi studerar Bibeln stärks vårt förstånd mer än vid några andra studier. Vår tankeförmåga höjs så att vi kan ta till oss det som är gott och ädelt. Men vi måste akta oss noga för att göra förnuftet till något gudomligt. Det mänskliga förståndet är lika svagt och ofullkomligt som den mänskliga naturen. Om vi ska förstå Bibelns sanningar måste vi tro som små barn. Vi behöver barnets enkla tillit och iver att lära. Vi måste ropa på hjälp så att den helige Ande kan leda oss. Annars kan Bibelns texter bli så oklara att vi inte förstår de enklaste sanningar. {VK 156.1}

Gud har all makt och visdom. Vi människor är begränsade och vårt förstånd räcker inte till. När vi inser det blir vi ödmjuka och det är ödmjukhet vi behöver för att öppna Guds ord. Att öppna ordet är nämligen detsamma som att komma inför Guds ansikte. Helig vördnad bör fylla oss. Vi erkänner en auktoritet som är högre än vårt förnuft. Vi låter Gud få ta hand om alla våra tankar och känslor. Han är den store JAG ÄR. Vi böjer oss inför honom. {VK 156.2}

Mycket som verkar oklart och svårt att förstå kan Gud göra tydligt. Han gör sitt budskap klart och tydligt för den som verkligen vill förstå. Om inte vi har den helige Andes ledning kan vi lätt förvränga Bibelns ord. Då kan vi tolka texten fel. {VK 157.1}

Många läser Bibeln till ingen nytta. Det kan rent av vara till skada. När man läser Guds ord utan vördnad och utan bön kan tankarna bli förvirrade och gå sina egna vägar. När tankar och känslor inte har sitt fäste i Gud förmörkas de av otro. Om människor inte är samstämda med Herrens vilja då de läser Bibeln kommer tvivlen att stärkas. Då är det Satan som tar kontroll över sinnet. Han föreslår tolkningar som är felaktiga. Människor som inte försöker följa Guds plan och inte vill lyda honom riskerar att missförstå Bibeln. Det spelar ingen roll om de är välutbildade. Man kan inte lita på deras förklaringar. {VK 157.2}

En del människor läser Bibeln för att finna fel. De ser motsägelser. De kan inte förstå den andliga verkligheten. De finner många orsaker att tvivla. De ser förvrängt som i en skrattspegel. Därför kan de till och med tvivla på sådant som är enkelt och lätt att förstå. {VK 157.3}

Den verkliga orsaken till att många av tvivlarna inte tror på Bibeln är att de älskar synden. De som är stolta och håller fast vid sina synder tar inte emot undervisningen från Guds ord. De vill inte bli begränsade av det. De vill inte lyda Guds bud. Därför frodas tvivlen. De tror inte att Bibelns ord har gudomlig auktoritet. Vi måste ha en uppriktig önskan om att lära känna sanningen. Vi måste vara villiga att följa den. Då kommer vi att förstå att Bibeln är Guds ord. När vi läser ser vi sanningen i ordet. Vi kommer att förstå hur vi ska bli räddade. {VK 158.1}

Jesus har sagt: ”Om någon vill göra hans vilja skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.” Joh 7:17. Kom inte med invändningar. Kritisera inte det du inte förstår. Följ det ljus du redan har fått. Då ska du få mera ljus. Uppfyll varje plikt som Jesus i sin nåd har visat dig. Då kommer du att förstå det som du nu tvivlar på. Du kommer att kunna följa det. {VK 158.2}

När vi får erfarenheter av Guds ord har vi bevis. Dessa bevis kan alla pröva, både den välutbildade och analfabeten. Gud inbjuder oss att pröva hans ord och se om hans löften är sanna. Han säger: ”Se och smaka Herrens godhet.” Ps 34:9. Vi får inte vara beroende av vad människor säger. Vi måste själva smaka och se. Han säger. ”Be, och ni skall få.” Joh 16:24. Gud kommer att hålla vad han har lovat. Löftena sviker inte. De kommer att uppfyllas. När vi kommer nära Jesus gläder vi oss över hans kärlek. Den är så stor. Den är så djup. Den fyller oss. Då försvinner våra tvivel. Hans ansikte lyser och mörkret skingras. {VK 159.1}

Aposteln Paulus säger att Gud ”har räddat oss ur mörkrets välde och fört oss in i sin älskade sons rike”. Kol 1:13. Var och en som har gått över från döden till livet ”erkänner därmed att det Gud säger är sant”. Joh 3:33. Han kan vittna så här: ”Jag behövde hjälp och jag fick hjälp av Jesus. Alla mina behov blev tillfredsställda. Min själ var hungrig och jag blev mätt. Bibeln visar mig nu vem Jesus Kristus är. Du frågar varför jag tror på Jesus. För att han är min frälsare, min gudomlige frälsare. Du frågar varför jag tror på Bibeln. Jag svarar därför

att den är Guds röst i mitt inre. Det har jag förstått. Det är min erfarenhet.” Inom oss kan vi veta att Bibeln är sann och att Jesus Kristus är Guds son. Vi vet att det inte är myter vi följer. Det är inte sagor som någon listigt har diktat ihop. Se 2 Pet 1:16. {VK 159.2}

Petrus förmanar sina bröder och skriver: ”Växt till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus.” 2 Pet 3:18. När Guds folk växer till i nåd förstår de Guds ord bättre. Betydelsen blir allt klarare. De ser skönheten i de heliga sanningarna. Så har det alltid varit i församlingens historia. Så kommer det att fortsätta till tidens slut. ”De rättfärdigas stig är som gryningens ljus, som växer tills dagen är full.” Ords 4:18. {VK 160.1}

I tro kan vi se framåt mot det som ska komma. Vi kan tro på att det som Gud har lovat är sant. Han har lovat att vårt förstånd ska växa när våra förmågor förenas med gudomlig kraft. Då kommer hela vårt jag att stå i direkt kontakt med Gud som ljuset strålar ut från. Vi kommer att få förklaring på mycket som är svårt att förstå. Det är mycket i vårt jordeliv som verkar förvirrande. Vi ser bara besvikelse och mörker för vårt förstånd är begränsat. Men vi kommer att se hur fullkomlig Guds plan är. Vi blir så lyckliga när vi förstår hur Gud har lett oss. Allt har samverkat i skönhet och harmoni. ”Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se ansikte mot ansikte. Ännu är min kunskap begränsad; då skall den bli fullständig som Guds kunskap om mig.” 1 Kor 13:12. {VK 160.2}

Kapitel 13 - Glädje i Herren

Guds barn ska visa världen vem Jesus är. Det är deras kall. De ska visa hans godhet och barmhärtighet. Jesus visade oss hurdan vår himmelske far är. Han visade oss Guds sanna karaktär. Vi ska visa världen vem Jesus är. Män¬niskorna vet inte om att Jesus älskar dem med ömhet och medkänsla. ”Liksom du har sänt mig till världen, har jag sänt dem till världen,” säger Jesus. Joh 17:18. ”Jag i dem och du i mig . . . Då skall världen förstå att du har sänt mig.” Joh 17:23. Aposteln Paulus skriver till dem som vill följa Jesus: ”Ni är mitt brev . . . känt och läst av alla människor.” 2 Kor 3:2. Jesus sänder brev till världen. Varje Guds barn är ett sådant brev. Om du vill följa Jesus sänder han dig som ett brev till familjen, till byn, till gatan där du bor. Jesus som bor i dig vill tala med dem som inte känner honom. Han vill nå deras hjärtan. De läser kanske inte Bibeln. De hör inte rösten som talar till dem från dess sidor. De ser inte hans kärlek i det som han har skapat. Men om du uppriktigt representerar Jesus kan du kanske leda dem till att förstå något av hans godhet. De kan vinnas för Jesus så att de kan älska och tjäna honom. {VK 162.1}

De kristna ska ge Guds budskap till andra. De ska vara ljusbärare på vägen till himlen. De ska stråla av ljuset som kommer från himlen. De ska leva så att andra får en riktig uppfattning om vem Jesus är. Då kommer de att förstå hur han tjänade människorna. {VK 163.1}

Om vi verkligen representerar Jesus kommer vi att visa att det är underbart att få arbeta för honom. Kristna som vältrar sig i sorger och bekymmer och bara klagar visar inte andra hurdan Gud är. De visar inte hur det är att vara kristen. Deras medmänniskor får intryck av att Gud inte tycker om att hans barn är glada och lyckliga. Och den bilden av vår far i himlen är inte sann. {VK 163.2}

Satan jublar när han kan få Guds barn att tvivla och bli nedstämda. Han är förtjust när vi inte litar på Gud. Han gläder sig när vi tvivlar på att Gud vill rädda oss och på att han har kraft att göra det. Han vill gärna att vi ska tro att de planer som Gud har lagt är till skada för oss. Han vill få oss att tro att Gud inte har någon medkänsla. Han målar upp en felaktig bild av Gud och vill fylla vår fantasi med den. Alltför ofta låter vi tankarna stanna vid Satans falska bild i stället för att tänka på sanningen om vår himmelske far. Vi ärar inte Gud när vi misstror honom och klagar. Satan försöker hela tiden göra vårt andliga liv tråkigt. Han vill att det ska verka svårt och besvärligt. När den kristne genom sin otro visar ett sådant kristenliv står han på Satans sida. Han ger sitt stöd åt en falsk bild av Gud. {VK 164.1}

Många grubblar över sina misstag. De tänker på hur de har gjort fel och misslyckats. De går och bär på sorger och besvikelser. En kvinna som skrev till mig när jag var i Europa kände det så. Denna kristna syster var mycket olycklig. Hon bad mig om lite uppmuntran. Natten efter det att jag läst hennes brev fick jag en dröm. Jag drömde att jag gick omkring i en trädgård. En som verkade vara trädgårdens ägare visade mig runt. Jag plockade blommor och njöt av deras doft. Kvinnan som skrivit brevet gick ett stycke ifrån mig. {VK 164.2}

Hon gick inte på stigen utan bland törnen och tistlar. Hon var inte på gott humör. ”Titta där!” Hon pekade på ett par fula törnbuskar som stod i vägen för henne. ”Så tråkigt att törnen ska få lov att förstöra den här vackra trädgården”, klagade hon. Då sa vår vägvisare: ”Låt törnbuskarna vara. Du river dig på dem. Plocka rosor i stället. Ta liljor och nejlikor.” Finns det inga ljuspunkter i din tillvaro? Minns du inga förtätade ögonblick då ditt hjärta klappade av glädje? Du kände dig påverkad av Guds ande och längtade efter att svara. Finns det inga lyckliga sidor i berättelsen om ditt liv som du lägger märke till när du söker bland dina erfarenheter? Är inte Guds löften som blommorna vid stigen i trädgården? Blir du inte glad för dem? Låt dem få fylla dig med sin skönhet och doft. {VK 165.1}

Det är inte klokt av dig att samla på allt otrevligt du råkat ut för — alla orättvisor och besvikelser. Det är inte klokt att bara tala om tråkiga erfarenheter och klaga. Då överväldigas man av det svåra och blir modlös. En modlös människa blir fylld av mörker. Hon låter inte Guds ljus lysa in i sitt inre. Hon glömmer lätt Gud och hans kärlek. Hennes skugga faller också på de andra. De påverkas av hennes nedstämdhet. {VK 166.1}

Tacka Gud för de ljusa bilder som han har gett oss. Vi ska samla på löftena om hans kärlek. Vi ska ha dem i vårt minne och tänka på dem hela tiden. Då får vi välsignelse. När vi gör det kan vi se hur Guds son lämnar sin fars tron. Han klär sin gudomlighet i mänskliga kläder. Han tar på sig vår natur så att han ska kunna rädda oss från Satans makt. Vi ser hur han segrar för vår skull. Han öppnar himlen för människan. Han visar oss rummet där Gud har sin tron. Där uppenbaras hans härlighet. {VK 166.2}

Människan föll i synd. Nu lyfts hon ur syndens avgrund. Hon får förbindelse med den evige Guden. När hon har bestått sitt prov får hon den vita dräkten. Det är bara tron på Jesus som kan hjälpa henne genom det provet. Hon blir klädd i Jesus rättfärdighets kläder. Hon blir upplyft till honom på tronen. Det är bilder som Gud vill att vi ska betrakta. Han vill att de ska fylla våra tankar. {VK 166.3}

När vi tvivlar på Guds kärlek och inte litar på hans löften ger vi andra en felaktig bild av Gud. Vi gör Guds ande bedrövad. Hur skulle en mor känna det om hennes barn hela tiden klagade på henne som om hon inte ville dem väl. Hela sitt liv har hon ansträngt sig för att hjälpa och trösta dem. Skulle det inte krossa hennes hjärta om de tvivlade på hennes kärlek? Vilken förälder skulle inte bli ledsen över att bli behandlad så? Hur tror du att vår far i himlen känner det när vi inte litar på hans kärlek? Vad tänker han om oss, han som gav sin enfödde son för att vi skulle leva? Aposteln Paulus skrev: ”Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom?” Rom 8:32. {VK 167.1}

Ändå tänker många så här fastän de inte säger det: ”Herren menar det inte. Detta är inget för mig. Han kanske älskar andra, men inte mig.” {VK 168.1}

Att tänka så är till skada för dig. Varje ord av tvivel som du uttalar inbjuder Satan att fresta dig. Det stärker din benägenhet att tvivla och Guds änglar lämnar dig i sorg. När Satan

frestar dig ska du inte andas ett ord av tvivel. Du ska inte vara i mörkret. Om du väljer att öppna dörren för hans förslag kommer ditt sinne att fyllas av misstro. Då ställer du upproriska frågor. Om du ger luft åt dina känslor slår varje tvivel som du uttalar tillbaka på dig själv. När du sätter ord på dina tvivel sår du frön som spirar och bär frukt i andras liv. Det är inte så lätt att ta sina ord tillbaka. Det är kanske omöjligt att hindra deras inflytande. Du kanske själv blir fri från Satans snara och kommer tillbaka till Gud. Den tid då du blev ansatt av svåra frestelser ligger bakom dig men det finns andra som minns vad du har sagt. Andra som vacklade på grund av din otro slutar kanske inte att tvivla. Därför är det så viktigt att vi bara talar om det som ger andligt liv och andlig styrka. {VK 168.2}

Änglarna lyssnar för att höra vad vi berättar för andra om Jesus. Låt därför dina samtal handla om din mästare i himlen. Han lever för att be för dig. Han ber inför vår far i himlen. När du trycker en väns hand ska du tacka Gud. Lov och tack finns i ditt hjärta. Din lovprisning kommer då att leda hans tankar till Jesus. {VK 169.1}

Alla människor får prövningar ibland. Det finns sorger som är svåra att komma över. Det finns frestelser som ansätter dem hårt. Berätta inte om dina problem för andra, för människor som liksom du har sina gränser. Nej, gå till Gud med allt i bön. Gör det till en regel att aldrig säga något som vittnar om tvivel och modlöshet. Du kan låta ljuset lysa för andra genom att alltid vara hoppfull. Du kan styrka dem med ord av hopp och helig glädje. {VK 169.2}

Många kämpar med frestelser och pressas hårt. De håller på att duka under i striden mot det egna jaget och ondskans makter. Gör dem inte missmodiga i den hårda kampen. Uppmuntra dem i stället. Säg någonting som inger hopp och livsmod så att de orkar fortsätta på livets väg. När du gör det strålar ljuset från Jesus fram ur dig. ”Ingen av oss lever för sin egen skull.” Rom 14:7. Vi kan påverka människor så att de får nya krafter. Vi vet kanske inte om det själva. Vi kan också ha ett dåligt inflytande. Då gör vi andra missmodiga och de kan drivas bort från Jesus och hans budskap. {VK 169.3}

Den bild som många har av Jesus är så full av fel. Man tror inte att han omgavs av värme och solsken. Man tror att han var sträng och hård och aldrig glad. När Jesus målas med så dystra färger kommer det tyvärr att färga av sig. Människors andliga erfarenheter blir också mörka och dystra. {VK 170.1}

Man hör ofta talas om att Jesus grät och aldrig att han log. Det är sant att vår frälsare var en smärtornas man. Han kände sorgen för han öppnade sitt hjärta för hela mänsklighetens lidande. Han levde inte för sig själv. Men han blev inte krossad av de bekymmer som han bar för andras skull. Fastän smärtan kastade sin skugga över honom kunde man inte se det för han såg aldrig plågad eller ledsen ut. I Jesus ansikte fanns alltid frid och inre lugn. Från hans inre strömmade det liv och vart han än gick förde han frid och vila med sig. Glädje och lycka följde honom. {VK 170.2}

Vår frälsare var ivrigt intresserad av det han gjorde. Hans allvar var djupt men han var inte dyster eller sur. De som följer honom har viktiga mål i livet. De känner sitt personliga

ansvar starkt. De ger inte utrymme åt lättsinne och skojar inte med uppsluppna skämt eller råa vitsar. Jesus tro ger dem frid som en flod. Den släcker inte glädjens ljus. Den hindrar inte munterheten. Den gör inte soliga ansikten mulna. Jesus kom som en tjänare. Han kom inte hit för att andra skulle betjäna honom. När hans kärlek råder i våra hjärtan blir vi också villiga att tjäna andra. {VK 171.1}

Om vi hela tiden tänker på att andra har varit ovänliga och orättvisa mot oss, kommer det att bli omöjligt för oss att hålla av dem. Då kan vi inte älska dem så som Jesus älskade oss. Men om vi tänker på hans underbara kärlek till oss och hans medkänsla kommer hans kärlek att flöda från oss till andra. Vi bör visa kärlek mot de människor vi möter. Vi bör känna respekt för dem. De har sina fel och brister som vi inte kan undgå att lägga märke till. Trots det bör vi visa aktning för dem. Vi bör öva oss i att vara ödmjuka och inte ha för höga tankar om oss själva. Vi bör se på andras fel med öm medkänsla. Då vidgas våra hjärtan. Det trångsynta och självviska försvinner och vi blir godhjärtade och givmilda. {VK 171.2}

David skrev i en av psalmerna: ”Förtrösta på Herren och gör det goda, så får du bo i ditt land och leva trygg.” Ps 37:3. ”Förtrösta på Herren.” Varje dag har sina problem och bekymmer. Det är så lätt för oss att tala om det som är svårt och besvärligt när vi träffas. Vi tar på oss onödiga bekymmer. Vi ger efter för rädsla. Vi talar så mycket om det vi är oroliga för, att man inte skulle tro att vi hade en frälsare som brydde sig om oss. Han har medkänsla. Han är villig att höra våra böner. Han hjälper oss just när vi behöver det. En del människor är alltid oroliga och har onödiga bekymmer. Varje dag omges de av tecken på Guds kärlek. Varje dag kan de vara glada och njuta av de välsignelser som han har förberett. Men de är upptagna av sina bekymmer. De är så oroliga för framtiden att de inte lever i nuet och tar vara på välsignelserna. Någon liten svårighet som de kanske faktiskt har gör dem blinda. De ser inte vad de har att vara tacksamma för. De bör gå till Gud med sina problem. Han är den ende som kan hjälpa. I stället låter de svårigheterna skilja dem från Gud för att de går och grämer sig och inte får någon ro. {VK 172.1}

Är det rätt av oss att ha en sådan otro? Varför är vi inte tacksamma? Varför har vi ingen tillit? Jesus är vår vän. Hela himlen är intresserad av att vi ska ha det bra. Vi bör inte låta vardagslivets bekymmer plåga oss. Trassligheter ska inte få ge oss mörka tankar. Då kommer vi alltid ha något att förarga oss över. Om vi ger efter för ängslan och oro blir vi bara trötta. Vi får ingen hjälp att klara av det som är svårt. {VK 173.1}

Du kan råka ut för ekonomiska bekymmer. Det du har satt igång ser inte ut att lyckas. Du kanske hotas av förlust. Bli inte modfälld. Låt Gud ta hand om dina bekymmer. Var hela tiden lugn och glad. Be Gud om vishet att sköta dina affärer. Tänk igenom allt så noga att du inte förlorar pengar eller råkar illa ut. Gör allt du kan för att få goda resultat. Jesus har lovat att hjälpa dig men du måste också anstränga dig. Lita på Jesus och gör ditt bästa. Då kan du godta resultatet och vara nöjd. {VK 173.2}

Det är inte Guds vilja att hans barn ska tyngas av bekymmer. Men han bedrar oss inte. Han säger inte till oss: ”Var inte rädd. Du kommer inte att råka ut för något farligt.” Han vet att vi möter svårigheter och faror. Han talar klarspråk. I vår värld finns det synd och ondska. Han har inte tänkt ta ut sitt folk ur världen men han visar dem vart de kan gå när de är i nöd. De kan fly till Gud. Hos honom kan de alltid få hjälp. De kan lita på honom. Jesus ber för sina lärjungar: ”Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda.” Joh 17:15. Han säger: ” I världen får ni lida, men var inte oroliga, jag har besegrat världen.” Joh 16:33. {VK 174.1}

Jesus undervisade sina lärjungar. I sin bergspredikan gav han dem viktiga lärdomar om tron på Gud. Det är nödvändigt att lita på Gud. Det bör uppmuntra Guds barn i alla tider. Till oss kommer det med tröst och goda råd. Jesus pekade på fåglarna. Deras drillar är en lovsång där de flyger i det blå. De har inga bekymmer för ”de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador”. Matt 6:26. Vår far i himlen ger dem ändå det som de behöver. Frälsaren frågar: ”Är inte ni värda mycket mer än de?” Gud ger både människor och djur vad de behöver. Han öppnar sin hand och ger alla skapade varelser mat. Han bryr sig om himlens fåglar. Småfåglarna är inte för små för honom. Men han låter inte maten falla i näbben på dem. Han ordnar det så att de kan få tag på allt de behöver. De måste själva samla frön som han strött ut. De måste själva bygga sina bon och mata sina ungar. De samlar sin mat och sjunger för deras far i himlen har gett dem föda. ”Är inte ni värda mycket mer än de?” Ni har förstånd och ni kan lära känna Gud. Ni kan tillbe honom. Är ni inte värda mer än fåglarna? Skaparen gav oss liv. Han är den som tar vara på oss. Han formade oss så att vi blev lika honom. Vi skapades till hans avbild. Kommer han inte att ge oss det som vi behöver om vi litar på honom? {VK 174.2}

Jesus sa till lärjungarna: ”Se på ängens liljor.” Han visade dem ängens vilda blommor. De står och lyser med sin stilla skönhet. En rikedom i form och färg. Vår far i himlen skapade dem så för att han älskar människorna. Jesus sa: ”Se på ängens liljor, hur de växer.” Matt 6:28. De är så vackra att inte ens kung Salomo med sina vackra kläder kan tävla med dem. En modekonstnär kan skapa fantastiska galakläder. Men dessa dyra dräkter kan inte mäta sig i skönhet med ängens vilda blommor. De har en naturlig skönhet. De lyser så vackert. De är Guds skapelse. Jesus säger: ”Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på ängen, som i dag finns till och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga?” Matt 6:30. Gud är konstnär. Han ger utsökta, skiftande färger åt blommorna. De står kanske bara en dag och ändå bryr han sig om dem. Hur mycket mer tar han inte hand om våra behov? Oss har han skapat till sin avbild. Här tillrättavisar Jesus dem som inte tror. Här talar han till dem som bär på oro och bekymmer och tvivlar på Guds godhet. {VK 176.1}

Herren vill att alla hans söner och döttrar ska vara lyckliga. Han vill att de ska känna frid och vara lyckliga. Han säger: ”Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet.” Joh 14:27. ”Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig.” Joh 15:11. {VK 177.1}

I den själviska lyckan finns ingen god balans. Den lycka vi finner bortom pliktens stig är nyckfull och den varar inte länge. När lyckan har försvunnit känner vi oss ensamma och ledsna. Men när vi tjänar Gud blir vi glada och nöjda. Den kristne behöver inte gå på otrygga vägar. Han behöver inte gräma sig och vara besviken. Han är inte utlämnad åt tomheten. Om inte det här livet ger oss glada nöjen, kan vi med glädje se fram mot det livet som ska komma. {VK 177.2}

Men livet här är inte glädjelöst. En kristen känner glädje i gemenskapen med Jesus. Det finns ljus i Herrens kärlek. Där finns alltid tröst för han är hos oss. Varje steg vi tar kan föra oss närmare honom. Djupet i hans kärlek kan öppna sig för oss. Vi närmar oss fridens lyckliga hem. Så låt oss inte kasta bort frimodigheten utan ha en fast förvissning. Låt oss förtrösta mer på Herren än vad vi har gjort. ”Ända hit hjälpte oss Herren.” 1 Sam 7:12. Han ska fortsätta att hjälpa oss. Vi ska se på de minnesmär-ken som Gud har rest. Det är de upplevelser vi har av Gud och av hur han har gripit in i våra liv och räddat oss från den som förstör oss. Han har tröstat oss. Vi ska bevara i friskt minne hur barmhärtig Gud har varit mot oss. Alla tårar som han har torkat bort. Alla smärtor som han har lindrat. All rädsla som han har drivit bort. Vi ska tänka på de välsignelser som han har gett oss, på hur han har fyllt alla behov vi haft. När vi gör det blir vi styrkta inför det som ligger framför oss på pilgrimsfärden. {VK 177.3}

Vi kan inte vänta oss annat i framtiden än nya svårigheter. Striden kommer. Men vi kan se på vad som hänt oss och tänka på vad som ska hända. Då kan vi säga: ”Ända hit hjälpte oss Herren.” Du ska få krafter som räcker för behoven under dagen. 5 Mos 33:25. Prövningen blir inte svårare än vad vi har styrka till att gå igenom. Vi ska ta itu med det arbete som väntar. Vi ska tro att vad som än kan komma ska vi få kraft som räcker till för varje prövning. {VK 178.1}

Det dröjer inte länge förrän himlens portar ska slås upp. Guds barn får komma in och härlighetens kung ger dem sin välsignelse. Som underbar musik låter hans ord i deras öron. ”Kom, ni som har fått min faders välsignelse, och överta det rike som har väntat er sedan världens skapelse.” Matt 25:34. {VK 179.1}

Jesus gör i ordning ett hem åt de räddade. Han hälsar dem välkomna dit. Där behöver de inte bo tillsammans med onda människor från världen. Där behöver de inte umgås med lögnare och avgudadyrkare. Otroende människor med orena begär finns inte bland dem. De har gemenskap med dem som har besegrat Satan och som genom Guds nåd har format en fullkomlig karaktär. Varje syndig tendens har Jesus blod tagit bort. Varje brist i karaktären som plågat dem här är borta. De får del av Jesus härlighet som långt övergår solen i klarhet. Hans upphöjdhet har blivit deras. Skönheten i Jesus rena väsen lyser genom dem och ljuset från hans fulländade karaktär är mycket mer värt än den yttre glansen. De står framför den stora vita tronen utan fel och brister. De har fått samma förmåner som änglarna och samma höga rang. {VK 179.2}

Finns det något som kan jämföras med detta härliga arv? ”Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv?” Matt 16:26. En människa kan vara fattig men om hon har rätt till detta arv är hon rik. Ja, hon äger en inre rikedom och värdighet som världen aldrig kan ge. När människan renats och hennes synd är förlåten är hon oändligt värdefull. Hon tjänar Gud med sina helgade förmågor. Glädjen är stor i himlen över varje människa som Jesus får befria. De heliga änglarna jublar inför Gud. De uttrycker sin glädje i heliga segersånger. {VK 180.1}
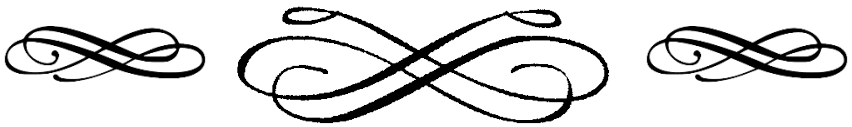
I Väntan på Slutet